

Mersin Barosu

Dergisi

Sayı 48 / Şubat 2021 / Savunma Özel Sayısı

Mersin Barosu Dergisi

Mersin Barosu

Adına Sahibi

Av. Bilgin YEŞİLBOĞAZ

Sorumlu

Yazı İşleri Müdürü

Av. Fatma PEKTAŞ

Yayın Kurulu Başkanı

Av. Bilgin YEŞİLBOĞAZ

Yayın Kurulu

Av. Emin Yiğit GÖKBEL

Av. Battal Gazi İNCİ

Av. Mustafa Bilge ÖZEL

Av. Fatma PEKTAŞ

Av. Alper ŞAHİNOĞLU

Av. Mustafa İsmet ÜNAL

Av. Göksel AKKAYA

Tasarım ve Yayına Hazırlık

YenidekiEski Ajans

Kapak Tasarım

Zeze Atölye

Yazışma Adresi

Gökdelen 16. Kat Mersin

Baskı

Üç ayda bir yayımlanır. Dergimizde yer alan yazıların sorumluluğu yazarlarına, yayım hakları **Mersin Barosu Dergisi**'ne aittir. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

İÇİNDEKİLER

BİR MÜCADELENİN ANATOMİSİ

10

Av. Bilgin YEŞİLBOĞAZ

Mersin Barosu Başkanı

HUKUKSUZLUK GELECEĞE TAŞINAMAZ

16

Av. Mehmet DURAKOĞLU

İstanbul Barosu Başkanı

SAVUNMANIN ÖZGÜRLÜK MÜCADELESİ

20

Av. Bahar Gültekin CANDEMİR

Kocaeli Barosu Başkanı

DEMOKRASİ VE HUKUK DEVLETİ MÜCADELESİNİ BİZ KAZANACAĞIZ

26

Av. Veli KÜÇÜK

Adana Barosu Başkanı

HUKUKUN BİTTİĞİ YERDE TİRANLIK BAŞLAR

30

Av. Zülküf UÇAR

Van Barosu Başkanı

İKTİDARIN MESLEK ODALARINA YÖNELİK OYUNU

36

Dr. Mehmet ANTMEN
Mersin Tabipler Odası Başkanı

DEVRİMCİ AVUKATLIK

40

Av. İbrahim KAYA

TÜRKİYE'DE YARGI VE DÖNÜŞÜMÜ

48

Av. Selin AKSOY DURU
Avukatlar Sendikası Başkanı

YARGININ KIRIK SACAYAĞI: SAVUNMA

54

Av. İsmail BOZKURT

KADIN SAVUNMAN OLMAK

60

Av. Şirin GÜNER
Mersin Barosu
Kadın Hakları Merkezi Başkanı

İÇİNDEKİLER

METANIN GÖLGESİNDEKİ SAVUNMA

64

Av. Bilgehan Taha SOLAK

HUKUKARİKATÜR

69

Prof. Dr. Halis DOKGÖZ

Mersin Barosu Dergisi Yayın İlkeleri

Mersin Barosu Dergisi, meslektaşlarımızın gerek mesleki bilgi ve tecrübelerine gerekse siyaset, ekonomi ve kültür alanlarındaki birikimlerine geniş bir yelpazede katkı sunma hedefi ile :

* Mersin Barosu Dergisine gönderilecek olan yazıların, işlediği konuya yazarın yeni bir boyut getirecek özgün düşüncesini ortaya koyması gerekmektedir.

* Gönderilecek yazıların daha önce herhangi bir yayın organında yayınlanmış olması halinde durumun dipnot ile belirtilmiş olması gerekmektedir.

* Yazılarda, başka yazılardan alıntı yapılması halinde kaynakların belirtilmesi zorunludur.

* Üç ayda bir yayımlanır. Yayımlanan yazıların sorumluluğu yazarlarına ait olup, yazılardaki görüşler dergiye mal edilemez. Yazıları yayım hakları Mersin Barosu Dergisine aittir. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

* Yayımlanacak yazıların editöryel çalışmaları yapılırken gerekli görülmesi halinde yazılarda düzeltmeler yapılabilir.

* Yazılacak hukuki makalelerde, Yargıtay, Danıştay, Anayasa Mahkemesi ve AİHM kararları ile içtihatlandırılmalıdır ve güncel olmalıdır.

* Kentimize dair gündemleri de kapsayan, kültür, sanat, bilim, eğitim, sağlık, ekonomi gibi başlıklarda yazılacak yazılar da mevcut ilkeler kapsamında dergide yayımlanabilir.

* Edebiyatımızda düz yazı türleri arasında sayılan öykü, günlük, makale, söyleşi, eleştiri, biyografi, otobiyografi ve gezi yazısı vb türlerde yazılar da dergide yayımlanabilir.

YAZARLAR İÇİN BİLGİ

1- Metinler Türkçe olmalıdır.

2-Metinler Word dosyasında, elektronik postaya iliştilererek, mersinbarosudergisi2019@gmail.com hesabına e-posta gönderilmelidir.

3- Makalenin ilk sayfasında şu bilgiler yer almalıdır;

-yazının başlığı

-yazarlar adları, soyadları ve ünvanları

-yazarların bağlı olduğu kuruluşlar, e-posta adresleri, tlf vb.iletişim bilgileri

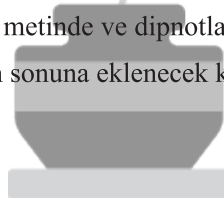
4- Dergiye gönderilen yazıların Times New Roman yazı karakteriyle, 12 punto, 1,5 satır aralığında yazılmış olmalı ve 2500-3000 kelimeyi aşmaması gerekir. Dergiye yayımlanmak üzere gönderilen metinlerin kenar boşlukları sol 3cm, sağ 3 cm, üst ve alt da 3'er cm olmalıdır.

5- Başlıklar ve alt başlıklar kısa olmalıdır. Çalışmanın başlığı 16 punto ve iki yana yaslı olmalıdır. Daha alt başlıklarda ise sola hizala şeklinde olmalıdır.

6- Makale içinde doğrudan yapılan alıntılarının uzun olması durumunda (4-5 satırdan fazla olursa) alıntı tek satır aralığında, alıntı metninden önce ve sonra bir satır aralığı ve yanlarında ekstra 1 cm uzunluğunda kenar boşlukları bırakılarak metinden belirgin şekilde ayırt edilebilecek şekilde düzenlenmelidir. (Örneğin 11 punto yazı karakteri ile yazılabilir veya italik olabilir.)

7- Dergiye gönderilecek yazılarda metin içi kaynak gösterme yöntemi kullanılmalıdır. (APA yöntemi) Ancak sadece açıklama amaçlı olarak dipnot kullanılabilir. Kaynak gösterilirken, yazar(lar) ın soyadı, kaynağın yılı, sayfa numaraları atıf yapılan yerde yazılmalıdır. Birden fazla yazara ait atıflarda yazarların soyadları alfabetik sırayla yazılmalı

8- Ana metinde ve dipnotlarda atıfta bulunulan tüm eserler yazının sonuna eklenecek kaynakçada yer almalıdır.

Değerli meslektaşlarımız, son bir yıldır süregelen covid-19 pandemisi kendi normallerini yaratarak devam etmekte iken, daha önceden çıkarmayı planladığımız savunma özel sayımızı, yazınsal katkıların gecikmesi ve katkı sunacak olan arkadaşlarımızın sağlık sorunları sebebiyle katkı sunamamaları ile beklenilenden ileri bir tarihte yayınlanmış oldu.

Tam konu güncelliğini kaybetti, başka konu hakkında çalışmalara başlamamız gerektiğini düşünürken; maalesef savunmaya yönelik yapılan hukuksuzlukların sonuçları gündem olmaya başladı ve savunma özel sayımızın konusu olan savunmaya yönelik hukuksuzluğun, buzdağının görünen yüzü olduğunu tahmin etmenin ötesinde tüm gerçekliği ile tanıdı olduk...

Kapak konumuz olan Savunma Özel sayımıza; Mersin Barosu başkanı Av. Bilgin Yeşilboğaz, İstanbul Barosu Başkanı Av. Mehmet Durakoğlu, Kocaeli Barosu Başkanı Av.Bahar Gültekin Candemir, Adana Barosu Başkanı Av.Veli Küçükve Van Barosu başkanı Av.Zülfü Uçar,savunmanın, savunmasının bizzat tarafı ve tanıdı olarak konuya ilişkin yazıları ile katkı sunmuşlardır.

Dergimizin bu sayısında; Mersin Tabip Odası, Avukatlar Sendikası ve Mersin Barosu Kadın Hakları Merkezinin yazıları ile, baromuz Avukatlarından Av. İbrahim Kaya, Av. İsmail Bozkurt ile Av. Bilgehan Taha Solak'ın avukatlık mesleğine ilişkin değerlendirmeleri bulunmaktadır.

Ve,her zaman kigibi Prof. Dr. Halis Dokgöz, anlamlı çizimleri ile dergimize katkı sunmuşlardır.

Nihayetinde geçmişten bugüne bir öngörü değeri taşıyan Mersin Barosu Dergisi-Savunma Özel sayısını siz değerli okuyucularına sunuyoruz...

Keyifli okumalar dileriz.

BİR MÜCADELENİN ANATOMİSİ

Av. Bilgin YEŞİLBOĞAZ

Mersin Barosu Başkanı

Dünyada 2019 yılı sonunda başlayan ve 2020 Şubat ayında normal yaşantımızı etkilemeye başlayan, mart ayının ortasında zirve yaparak bir anda tüm hayatı durduran Covid 19 virüs pandemisi bizlere artık her şeyin eskisi gibi olmayacağını gösterdi.

İş dünyası kepenk kapattı, insanlar evlerine kapandı ve en önemlisi adalet ve hukuka pandemi arası verilerek adliyeler kapatıldı. Adliyelerde işlemlerin durdurulması; zaten kangren olmuş, kör topal yol alan hukuk ve adalet sistemimizin tamamı ile çökmesi anlamına geliyordu. Vatandaş adalet beklerken adalete ara verildi. Adliyelerin durması ile avukatlık büroları da kapanmak zorunda kaldı. Piyasadaki avukat sirkülasyonu nedeni ile zaten ekonomik zorluklarla boğuşan avukatlar için artık daha da zor zamanlar başladı. Bu süreçte hem

vatandaşların hem de meslektaşlarımızın sorunlarına çözümler üretmek için günlerce barolarımız ile birlikte mücadele ettik. Süregelen ve çözülmesi sürekli ötelenen mesleğin ve meslektaşların sorunlarına çözüm ararken birden 'çoklu baro' diye gaipten bir ses duyduk. Bu barolar artık çok oluyor bunlara bir ayar verilmeli denmeye başlandı. Çoklu baro (bir ilde birden fazla baro kurulması) ve delege yapısında değişiklik yapılması konusu konuşulmaya başlandı. Barolar, üzerlerine oynanan oyunu görerek ses yükseltmeye başladı, ancak çatı örgütümüz olan TBB kör sağır dilsizdi.

Biz ses yükselttikçe önce Adalet Bakanı, böyle bir tasarı yok derken hemen ardından TBB başkanı nerden çıkarıyorsunuz böyle bir şeyi, olsa biz bilirdik diyordu. Ancak hemen ertesi gün açıklama yapan

Cumhurbaşkanı her ikisine de nazire yaparcasına, böyle bir tasarı var ve meclis tatile girmeden bu yasa çıkacak diyerek gerçekleri açıklayarak her iki kurumu da yalanlamış oldu.

Günlerce tüm baroları bir araya getirmek ve tehlikenin farkındalığını konuşmak adına, ardı ardına baro başkanları toplantılar düzenledik. Çatı örgütümüz dediğimiz TBB yanımızda olmayınca ve hala siyasi iktidarın söylemlerini inkar etmeye devam edince mecburen “Anadolu Ateşini” yakmak biz barolara düşmüş oldu. Bu ateş bir anda 80 Baroyu da bir araya getirince, adalet ateşi her ilimizde ısıt ısıt parıldamaya başladı. Artık mücadele kaçınılmazdı.

19 Mayıs 2020 tarihinde 80 Baro Başkanı,TBB başkanının da katılımıyla yapılan toplantıda; Mesleğin ve Yargının birçok sorunu olduğu, önceliğimizin bu sorunların masaya yatırılarak çözülmesi ve köklü reformlar yapılması, derdimizin SEÇİM değil GEÇİM olduğu,adalet,hukuk,adil yargılanma olduğu belirtilerek,yapılmaya çalışılan FETO projesinin derhal kaldırılması ve müzakere sürecinin muhatapları olan barolarla sürdürülmesi karar altına alınarak hükümetten talep edildi.

Taleplerimiz karşılanmayınca ve ısrarla baroların bölünmesi gündemde tutulunca, 1 Haziran 2020 tarihinde Ankara’da Litai otelde tüm başkanların katıldığı bir toplantı yapıldı. Artık işin rengi belli olmaya başlamıştı. İsrarla TBB böyle bir düzenleme yapılamayacağını belirtse de Sonuçta tek maddelik

bir sonuç bildirgesi çıkmıştı. 79 baro tek ses olarak “Derhal bu tasarıyı geri çekin tüm sorunlarımızı birlikte müzakere edelim tüm sorunlarımızı birlikte çözelim aksi takdirde demokratik haklarımızı kullanacağız” kararı aldık.

Baroların bu çılgınlığına karşı hükümet sözcüleri medyaya çıkarak, pervasızca barolara bir ayar vermek gerektiği, baroların artık çok olduğunu açık açık söylemeye başladılar. Bunu da demokrasi adına hukuk adına yaptıklarını söyleme ironisinde bulundular.

Günler geçiyor,tüm ülkede sosyal medyada avukatlarımızla sürekli bu konuda protesto etkinlikleri yapılıyor, baroların bölünmesinin ülkenin bölünmesi,halkın hak arama özgürlüğünün ortadan kalkacağı anlamına geleceği belirtiliyor. Siyasi iktidardan hiç bir olumlu ses çıkmıyordu. Artık kaçınılmaz son gelmeye başlamıştı. Yüzlerce yıldır bedeller ödenerek, canı pahasına mücadeleler verilerek elde edilen kazanımlarımızı sadece sayısal üstünlüklerine güvenerek yok etmeye çalışmalarına sessiz kalamazdık. Barolar halkındır.Halkın kalmalıdır. Avukatların yüz yıllardır biat etmediğini, uslu çocuklar olmadığını, hak mücadelesinde toplumun sesi olduğunu unutmuşlardı. Savunma susarsa halkında susacağını biliyorduk. TBB başkanının engelleme çabalarına karşı, 19 Haziran da onlarca Baro Başkanı bizim gibi illerinden Ankara’ya Büyük Savunma yürüyüşü başlattı. Hemen hükümet sözcüleri ve payandası TBB başkanı, medyaya çıkarak yürüyüşümüzü karalamaya ve bazı baro başkanlarımızı terör örgütleri ile ilişkilendirmeye

başladılar. Ancak söylenenlere ne barolar ne avukatlar nede halkımız inandı. Gümür gümür 3 günlük belli periyotlarla yapılan baroların savunma yürüyüşü 3.gün sonunda; Başkent Ankara girişinde polislerce güvenlik gerekçesi ile durduruldu.Halbuki kendilerine sadece 250 metre cübbelerimiz ile yürüyerek Ankara'ya giriş yapıp araçlarımıza bineceğimizi ısrarla belirtmiştik. Yüksek rakımlı mevkilere alınan talimat ve emirle bize devletin gücünü göstermek istediklerini anlamamız çok sürmedi. Baro Başkanlarına karşı inanılmaz bir öfke ve tepki ile şiddet uygulanarak yürüyüşü dağıtmaya çalıştılar. Avukatların inancını, inatçılığını ve mücadele azmini bilmiyor olmalı ki, 10-15 dakikada dağılır gider dedikleri bu onurlu baro başkanları; gündüz kızgın güneşin altında, polis barikatında filen göz altı uygulanmış hali ile ve akşam yağın sağanak yağış altında bir inşaatın sahasındaki beton üzerinde 27 saat direndiler. Gündüz; güneşte yandık, akşam; yağın sağanak sonrası sırsıklam olarak sabaha kadar donduk. İnşaatın sahiplerini ve işçilerini üzerimize saldırttılar,kavgalar,küfürler, bağırış çağırışlar arasında direndik. Ancak pes etmedik. Kadın, erkek, yaşlı ve genç Baro başkanlarımız filen hapsedildiğimiz alanda oturacak sandalye dahi bulunmamasına ve Ankara Belediyesinin gönderdiği sandalye,şemsiye ve diğer yardım malzemeleri sırf bizleri bezdirmek için alana alınmasına rağmen direndik. Yağın yağmurdan sırsıklam olan başkanlarımıza Ankaralı değerli meslektaşlarımız kazak, çorap hırka getirdiler ancak barikat içerisine alınmasına müsaade edilmedi. İnanmazsınız meslektaşlarımızın getirdiği giysiler,çoraplar alınmayınca İzmir Baro Başkanı

dostum Özkan Yücel ile giderek, getirilenleri polislerin elinden alarak kazakları teker teker üzerimize giyerek alana soktuk ve meslektaşlarımıza verdik. Zorla biraz kazak,çorap ve hırkaların bir kısmını sokabildik.

Ankara ayazında üşümemize rağmen yüreklerimizi ısıtan şey, dışarda kalan meslektaşların sürekli bizlere seslenerek moral vermesi bizimle beraber barikatın dışında nöbet tutması,dayanışması olmuştur. Tüm gece çok güzel ve sıcak bir dayanışma ile Baroların birlik olduğunu tüm dünyaya gösterdik.

Baro Başkanlarının tabi tutulduğu hukuksuz ve gayrı yasal muameleye isyan eden ve hukuksuzluğu tüm kamuoyuna duyurmak isteyen meslektaşlarımız adliyelerde basın açıklamaları, oturma eylemleri vs protesto gösterileri yaparak bizlere destek verdi.

27 saatin sonunda avukatların pes etmeyeceği anlaşılınca, olayın da kontrollerinden çıktığı ve tüm ülke gibi dünyada da büyük tepkilerin oluşmaya başladığı görülünce alandan isteklerimiz doğrultusunda ayrılabilceğimiz söylendi. Tam bu arada 27 saattir bizleri arayıp sormayan ve bazı başkanlarımızı kandırarak Anıtkabirde resim verip bizleri terörist gibi göstermeye çalışan TBB başkanı zorla tutulduğumuz ve etrafımızın üç kat güvenlik barikatı ile çevrildiği alana geldi. Ancak tüm yaşananların sorumlusu olan birlik başkanının tarafımızca kabulü mümkün olmayacaktı. neice de bir hukukçuya yakışan şekilde tüm baro başkanlarımızca kol kola girerek bir set oluşturduk ve sırtımızı dönerek artık kendisinin bizleri ve baroları

temsil etmediğini söyledik. Alandan ayrılmak zorunda kaldı. Netice de ortaya tarihi ve trajik bir resim çıktı.

Bu süreç sonrasında TBB'nin; müzakere etmekten kaçınmayın, mutlaka siyasi partileri ziyaret edin söylemleri ve bizim adımıza aldığı randevular (Dikkat edin biz davet edilmedik) nedeni ile önce Adalet Bakanlığında Adalet Bakanı ve yardımcılar ile 31 Baro Başkanı 3,5 saat bir toplantı yaptık. Akabinde Ombusman Kamu Baş Denetçisi Şeref Malkoç ve en sonunda da siyasi partilerin grup başkanları ile TBMM de saatlerce toplantılar yapıldı. Yapılmaya çalışılan yasa değişikliğinin ülkeye, hukuk sistemine ve barolara vereceği zararlar anlatıldı.

Ancak hükümet; tüm söylemlerimizi, görmezden-duymazdan gelerek bizi cezalandırmayı kafasına koymuştu. Ardından başkanlarımız ile yaptığımız bir toplantı sonrası, yasanın da meclise yasa komisyonuna gelmesi nedeni ile komisyon görüşmelerine katılmak üzere meclise girmek istedik. Meclise girmemiz kabul edilmeyince, meclis önünde 3 günlük kamp kurduk. Tüm komisyon görüşmelerini günlerce dışarıdan takip ettik. Gece gündüz meclis önünde yapılan yanlışlığı haykırdık ve sesimizi duyurmaya çalıştık.

TBB'ye; komisyondaki görüşmelere baro başkanlarımızdan temsilci göndermesini talep ettik, reddedildi, meclise müracaat ettik, reddedildi. Uzun uğraşlar ve siyasi partilerin araya girmesi ile sadece 3 Baro Başkanı komisyona gelip konuşup gitsin, diğer baro başkanları meclise girmesin denildi. Tabi ki bu

tarafımızdan kabul edilemezdi. Zira 3 meslektaşımız dönerli grupla halinde pek ala komisyondaki görüşmelere katılabilirdi. Tüm alternatif talepleri ilettik. Ancak biz başkanları davet ettik gelip görüşmediler diyerek tüm ülkeyi yanıltmaya devam ediyorlardı.

Hukuk ve Adalet mücadelesi devam etmekte idi, Bu süreçte Ankara Adliyesi önünde tüm illerden olduğu gibi Mersin'den de gelen meslektaşlarımızın katılımı ile bir etkinlik düzenlendi. Çıkan arbedede birçok meslektaşımız yaralandı, atılan gazlardan ciddi şekilde etkilendiler. Yasa meclis komisyonunda kabul edilince Meclis görüşmelerinin durdurulması ve yasanın geri çekilmesi için zamana karşı amansız bir yarış başlattık. Tüm Baro Başkanlarımız, illerindeki hukukçu vekillerine ulaşarak hukukçu vicdanı ile karar vermelerini ve ettikleri avukatlık yeminine sadık kalmalarını, önce siyasetçi değil hukukçu olmaları gerektiğini söyledik. Ülkemin makus talihi, yine siyasi otorite galip gelmiş ve Meclis iç tüzüğü dahi tam uygulanmadan acele ile bu fetö projesi garabet yasa Meclise getirilmiş ve görüşmeler başlatılmıştı.

Yollar yine Ankara'ya çıkıyordu. Bu seferki adresimiz Ankara Kuğulu park olmuştu. Yine 3 gün sürecek bir maraton bizleri bekliyordu. Elbetteki Ankara Güvenlik şube de...

Bu kez meclise, tüm milletvekillerine sesimizi duyurmaya çalıştık. Ancak siyaset maalesef akıl ve vicdanları kurutmuştu. Bizlere gelin mecliste görüşmeleri dinleyin ama sesinizi çıkarmayın dendi.

Yani gelin baroların idam fermanının nasıl yazıldığını seyredin demekti bu. Tabi ki bu teklif kabul edilemezdi ve sözümüzün dinlenmeyeceği yere seyirci olarak gidemezdik. Ancak bizler adına gururla! bir tek kişi bu görüşmeleri izliyordu.TBB Başkanı....

Nihayetinde Anayasal bir kurum olan ve kurulması halinde dahi birçok sorunu içerisinde barındıracak çoklu baro yasası meclisten oy çokluğu ile geçti. Kanuni olan her yasanın hukuki ve meşru olmadığı gerçeği burada da tüm barolarca, hukuk kamuoyunca ve toplum tarafından yüksek sesle söylenmeye başladı. Akabinde yeni Anayasamıza göre Anayasa Mahkemesine başvurabilen kişiler ve kurumlardan olan CHP tarafından, bu yasanın Anayasaya aykırılığı nedeni ile Anayasa Mahkemesine başvurulmuş olup maalesef Anayasa Mahkemesi akıllara zarar veren ve asla hukuki olmayacak bir kararla başvuruyu reddetti.

Yapılan düzenleme yasal olmadığı gibi anayasaya da aykırıdır. Anayasal kurum olan Barolar Anayasa'ya aykırı olarak parçalanamaz. Baroları bölmek ülkeyi bölmek demektir. Baroları siyasetin göbeğine oturtmak ve gayri resmi güçlerin eline geçmesine olanak sağlamaktır. Baroları siyasetten arındıracağız diyenler baro kurma girişimlerinde bir siyasi parti liderini ziyaret ederek emirlerini almaya geldiklerini söylemekten veyis duymamıştır. Avukatlığa ve barolara en büyük kötülüğü siyasi beklentisine mesleği ve baroları satan hukukçulardan gelmiştir. Özünü unutan hukukçulardan gelmiştir.

Son Söz diyoruz ki (Bütün Başkanlarımızın ortak açıklaması)

“CÜBBELERİMİZE DÜĞME DİKMEYE ÇALIŞIYORSUNUZ”

Son söz! Savunmadan hiç hazzetmediniz, biliyoruz. İlk fırsatta kapılarınızı ayırdınız, sonra susturmaya çalıştınız. Olmayınca, duruşma salonlarından atmaya; olmayınca, tutuklamaya; olmayınca, hastanelere göndermeye çalıştınız, avukatlığı hastalık derecesinde sahipleniyorlar diye. Olmayınca, hukuksuz yargılamalarla on yıllarca ceza vermek yolunu seçtiniz. Şimdi de teslim alamadığınız baroları parçalayarak, cübbelerimize ilik açmaya, düğme dikmeye çalışıyorsunuz. İstiyorsunuz ki, yargının bağımsız kalan son ayağı da iktidara bağlansın. İstiyorsunuz ki, herkes sussun. İstiyorsunuz ki, bu karanlık böyle sürsün. Sizden öncekilere de söylemiştik duruşma salonlarında; şimdi size de aynı şeyleri söylüyoruz: Bu projenin eski sahiplerinin yakalandıklarında ilk sözlerinin ‘avukatımı istiyorum’ olduğunu hiç hatırlınızdan çıkarmayın. Unutmayın; tarih aydınlık için, umut için, insanlık için mücadele edenleri, umudu savunanları yazar.

“BİZLERE İYİ BAKINIZ”

Bu ülkede avukatlar var. Aydınlığı onlar temsil ediyor. Özgürlüğü onlar, hukuk devleti ve demokrasi adına ne varsa onlar temsil ediyor. Onlar; bütün baskılara, tehditlere, gözdağlarına, yargılamalara rağmen susmayanlar, güce biat etmeyenler, vazgeçmeyenler, özgürlükler için bedel ödeyenler. Ne yurttaşın sesinin kısılmasına izin verecekler, ne de karanlığınızın

sürgit devam etmesine. Bizlere iyi bakınız. Teker teker saymakla bitireceğinizi sandığınız bu avukatlar, gökyüzü kadar büyük bir kararlılığı cübbelerinin altında taşıyorlar. Şimdi onların cübbeleri bir barınak, bir çatı, bir kalkan. Altına kimsesiz çocuklar, öldürülen kadınlar, yakılmış ormanlar ve ortadan kaldırılmak istenen koca bir adalet sistemi sığıyor. Ve iyi dinleyin: Hepsi bir ağızdan hiçbir baskıya boyun eğmeyeceklerine, mesleklerine ve Cumhuriyet’e sahip çıkacaklarına dair bu ülkenin teker teker her bir çocuğuna yemin ediyorlar.

“SAVUNMAYA DOKUNMA”

‘Bu barolar artık çok oldu’ diyorsunuz ya. Siz yargıyı bağımlı kıldıkça, hukuku yok saydıkça, adaleti unuttukça, insan haklarını ayaklar altına almaya devam ettikçe; biz de “çok” olmaya devam edeceğiz. Siz çocuk istismarına, kadına şiddete, kadın cinayetlerine, doğanın talan edilmesine sessiz kaldıkça; biz barolar da “çok” olmaya devam edeceğiz. Bu ülkenin baro başkanlarının adalet adımlarına çelme takmaya çalıştığınızda da “çok” olmaya devam edeceğiz. Baroları bölmeye, susturmaya yönelik tasarı yasalaşırsa, “daha çok” olmayı sürdüreceğiz. Savunmaya dokunma. Paralel baro istemiyoruz”

Mücadele devam ediyor...

HUKUKSUZLUK GELECEĞE TAŞINAMAZ

Av. Mehmet DURAKOĞLU

İstanbul Barosu Başkanı

Yaklaşık 2 ay kadar önce özellikle yandaş medya kanallarında Avukatlık Yasası'nda değişiklikler yapılacağı haberini duyduğumuzda, avukatlar ve barolar olarak tartışmaya katılmıştık. Ama kısa bir süre sonra bir yandan TBB Başkanından öte yandan da Adalet Bakanlığından yapılan “yazılı” açıklamalar böyle bir düşüncenin olmadığını bildiriyordu. Daha bu açıklamaların mürekkebi bile kurumamıştı ki, bu kez Cumhurbaşkanı çok net ifadelerle, bu çalışmanın yapılmakta olduğunu, TBMM kapanmadan da yasalaşacağını söyledi.

Adalet Bakanının da, TBB Başkanının da haberinin olmadığı, “arka odalarda” hazırlanan bu düzenleme, ülkemizdeki “tek adam” rejimini gösteren en temel işaretlerden birisi oldu.

Nitekim Cumhurbaşkanının dediği oldu ve yasalaştı.

Yapılan düzenleme esas itibarıyla 2 temel değişikliği içeriyor. Onun dışındaki değişiklikler, ikincil nitelikteki düzenlemeler... “Çoklu baro” olarak nitelenen ilk değişiklik ile levhasında 5000’den fazla avukat kayıtlı olan illerde, 2000 avukatın başvurusu ile yeni bir baronun kurulması sağlanmış oluyor. Diğer önemli değişiklik ise baroların TBB Genel Kurulundaki temsilinin değiştirilmesiydi. İstanbul’da 2018 Genel Kurulunda 137 Delege seçmiş iken şimdi bu yeni yasa ile 2020 Genel Kurulumuzda sadece 13 Delege seçeceğiz.

Doğrusunu isterseniz, bu değişikliklerin zahiri amaçları ile gerçek amaçları çok farklıdır. Değişikliği öneren

iktidarın çoğulculuk iddiası ile getirdikleri, böyle bir düzenleme ile sağlanmazken, siyasallaşmanın engellenmesi iddiası ile yapılan değişiklikler de, özü itibariyle siyasallaşmayı sağlayacak niteliktedir. Aslında basit ve bilinir bir gerekçe herkes için aşıkardır: Barolar susturulmalı ve sindirilmelidir. Amaçlanan budur. Nokta.

Çoklu baro düzenlemesi, “baro” kavramının yapılanması açısından çok ciddi sonuçlar doğuracaktır. Baroların “Yargı” içinde kurucu unsur olarak tanımlandığı düşünülürse, kurucu unsurun çokluğunun getireceği sonuçların ağır olacağını düşünmek de zor değildir. Bu sonuç, yargı bağımsızlığını doğrudan etkileyecektir. En azından bu uğurda mücadele verecek bir “iç kurumsallık” olmayacaktır. Türkiye’de yargının içinde bulunduğu konum ve yarın/ savcı kabullerindeki mülakat gerçeğinin, bu anlatımlarla birleştirilmesi, yargı bağımsızlığının ne denli yaşamsal olduğunu anlatmaya yeterlidir.

Birden fazla baro, siyasal bir öz içereceğinden birden fazla ses anlamına gelecektir. İlk bakışta çoğulcu gibi gözükse de, hukukun evrensel değerlerinden kopuk bu “yeni ses”, aslında hukuksal temelli olmayacaktır. İnsan Hakları ihlallerine karşı durması gereken bir baro yerine, onu doğal sayan, cemaat yurtlarındaki çocuk istismarlarını işin fitratından sayan seslerden söz ediyorum. Ya da kadına karşı şiddeti görmezden gelen, kadın cinayetlerine bahane arayan barolardan... İşkencede karakolun yanında duran barodan... Bu türden onlarca değişiklik gündeme gelecek ve sanki

hukuk, evrensel temelli olmayan yerel özellikli bir kurumsallık olmaya dönüştürülecektir.

Stajyer yetiştirmekle başlayan, mesleğe kabulle devam eden süreç de farklılaşacak, özellikle de disiplin soruşturma ve kovuşturmalarındaki çelişkiler giderilemez boyutlara varıp mesleğin etik değerlerinin kaybına kadar varacak ciddi bozulmaların önü alınamayacaktır. Adli Yardım ve zorunlu müdafilik hizmetlerinin verilme şeklinde ortaya çıkacak devasa sorunlar, bunlara eklenmesi gereken başka uygulamalardır. Bu alanda bir “kaos” bizi bekliyor.

Keşke sorunlar bunlarla kalsa... Yurttaşlar açısından da, çok önemli değişiklikler gündeme gelecektir. Avukat vekaletnamelerinde avukatın hangi Baronun üyesi olduğu yazılıdır. Şimdi İstanbul 2 Nolu baro üyesi olan bir avukatın bu vekaletname vasıtasıyla hakimle kurduğu veya kuramadığı “ünsiyet”, yurttaşlar açısından çok ciddi kuşku yaratacaktır. Yargıç baskı altında kalacak, hiç etkilenmese dahi kararlar ilgili kuşku ortaya çıkacak, avukat siyasal yaklaşımla kurulmuş baro nedeniyle - belki de hiç öyle olmadığı halde - siyasal görüşü ile ilgili bir izlenim vermiş olacak, en önemlisi kararlar ilgili olarak karşı taraf, bütün bu olgular karşısında şüpheler biriktirecektir. Bu sorunların öngörülmemiş olması, ciddi bir aymazlıktır. Bunun ortaya koyacağı ve giderek de derinleşecek olan sorunlar, yarın yurttaşların avukat tercihlerinde de başka sorunlara neden olacaktır. Uzman avukat mı, iktidara yakın avukat mı? Bu sorular adaleti bitiren sorulardır.

Getirilen yeni düzenleme bir başka haksızlığı daha barındırıyor. Önceki yasa her bir baroya TBB Genel Kurulunda 2 temsilci öngörüyor ve Baro Başkanlarını da doğal delege yapıyordu. Bunun dışında “temsilde adalet” ilkesi gereğince her 300 avukat için bir delege öngörüyordu. Bu hesaplama İstanbul Barosunun levhasında yazılı avukat sayısı Türkiye ortalaması içinde % 37 iken, TBB delegelerinde bu oran %24 oluyordu. Buna bizim bir itirazımız olmamıştı. Ama şimdi bu durum, rasyonaliteden uzaklaşan, temsilde adaleti bir ilke olmaktan çıkaran yeni bir anlayış noktasına getirildi. Yeni düzenleme, her baroya 3 delege önerip, yine Baro Başkanlarını doğal delege sayarken her 5000 avukat için bir delege öngörüyor. Bu yeni düzenlemede İstanbul Barosunun 13 delegesi olacak ve bu sayı TBB delegasyonu içinde %4’e tekabül edecek. Anlaşılmaz bir ölçü duygusu bu... Yeni kurulan Ardahan Baromuzun levhasında yazılı 46 meslektaşımız var. Ardahan Barosu 4 delege ile temsil edilecek. Antalya Barosunun levhasında ise 4989 meslektaşımız kayıtlı ve onunla 4 üyesi olacak. Buna da “temsilde adalet” diyeceğiz. 100 misli adalet...

Karşı çıkıyoruz çünkü haklıyız. Siyasal iktidar bizim konumumuzu ve rolümüzü anlamıyor. Bizi siyaset yapmakla suçluyor. Dünyanın hiçbir demokratik ülkesinde siyaset yapmak yakınma konusu olmaz. Tam aksine, iktidarlar siyasal süreçleri açıp, demokratik katılım mekanizmalarına insanları dahil edebilirlerse, bundan övgüler çıkarıyorlar kendileri için... Kaldı ki, bizimkisi bir hukuk siyasetidir. Bizim haklılıklarımızı, hukuki gerekçelerimiz oluşturur. İnsan Hakları

mücadelesi hukuk siyaseti yapılmadan olmaz ki... Hukukun üstünlüğüne hukuk siyaseti yapmadan sahip çıkılamaz ki... Kanunun 76 ve 95. Maddeleri bunları bize görev olarak veriyor. Bu görevleri yerine getirirken hukuk siyaseti yapmaya mecburuz. Aslına bakarsanız insan hakları ihlalleri iktidarlardan geldiği için biz bütün iktidarlara karşıt durmak zorundayız. Bu karşıtlık bir “muhalfeet” değildir. Bunu demokratik devletlerin iktidarlara kazanım sayarken, bizim ülkemizde tahammül zorluğu çekilen bir olguya dönüştürüldü. Sonucunda da baroların parçalanıp TBB’nin özel bir statüye kavuşturulması, Anayasaya rağmen ve ona aykırı olarak da tasarımılandı.

Bu uğraş giderek başka meslek örgütleri için de verilecek gibi gözüküyor. Meslek örgütlerinden duyulan rahatsızlık, bu kurumların gördükleri iş ve işlev bakımından iktidarın gözlüğündeki görüntüdür. İktidarın kendisini konumlandığı siyasal alan demokratik nitelikler barındırmadıkça, bu rahatsızlık kaçınılmaz olarak devam edecektir. Siyasal iktidarlar kendilerini hukukla sınırlamak istemiyorlar. Dolayısıyla avukatın, hekimin, eczacının, veterinerin, mühendisin, muhasebecinin bakışını kendisine yönelen bir “muhalfeet” gibi algılıyor. Her karşıtlık muhalfeet gibi algılanıyor. İçeriğinde demokratik bir muhteva da taşımadığı için bu karşıtlığı muhalfeet olarak nitelerse, kendisi için haklı bir alan açmış gibi bir algı yaratabileceğini düşünüyor. Buna tahammül etmesinin gerekli olduğunu aklına getirmiyor.

Ama çok daha farklı olarak içinde bulunduğumuz

son durum, otoriterleşen yapıdan payımıza düşeni aldığımız bir döneme girmekte olmamızdır. Yaşadığımız konjonktür, barolar için tasarılan değişiklik düşüncesinin zamanlaması açısından çok önemlidir. İktidarın aynı zaman diliminde “değişiklik” olarak öngördükleri, bu yasal değişikliği anlamak için yeterlidir. Bu türden “başka” değişiklikler önündeki en büyük engel barolar ve meslek odalarıdır. Onları susturup sindirirse, korkutup biat ettirebilirse, bu “başka” değişiklikleri yapabilmek kolay olacaktır. Bu nedenle mücadele önemlidir ve mücadele eden meslek örgütleri için bu savaşım, sadece kendi adlarına değil, toplum için verdikleri bir karışıklık olacaktır. Bütün odalarla dayanışma içinde başlatıp götürdüğümüz bu mücadeleyi de kazanacağız.

AmabuyasaAnayasayaaykırıdır.AnayasaMahkemesine soyut norm denetimi için başvuru yapılmış olması, bizim “pür hukuk” konuşabileceğimiz bir alanda yapacağımız mücadele için önemli bir platformu açmış olmaktadır. Bu alan, bizim en güçlü olduğumuz alandır. Yukarıda bahse konu ettiğim her iki düzenlemenin de Anayasaya aykırılığı o denli sabittir ki, Mahkemenin iptal kararı dışında bir karar oluşturmayacağını düşünüyorum. Bu noktadaki sorunumuz, kararın ivedilik taşımasıdır. AYM kararları geriye yürümediği için, bu süreçte kurulacak ikinci baro ve Ekim ayında yapılacak Genel Kurulumuz için sorun oluşacaktır. Bunun aşılabilmesi bakımından AYM nezdinde karara da etkili olacağını düşündüğümüz “mahkeme dostu” raporlarla hukuki mücadele veriyoruz. Şimdiye kadar karşıımızda siyasal iktidar vardı ve ona karşı toplumsal

zemini de kullanarak “eylemsellikler” geliştirmiştik. Şimdi beklentilerimizin odağında AYM var. AYM’ye karşı eylem değil hukuki içerikli “etkinlik” planlayarak ilerleyeceğiz. AYM, hukuk tarihinin bizlere öğrettiği temel bir saptama olarak; hukuksuzluğun geleceğe taşınamayacağını kanıtlayan kararını verdiğinde, geride bıraktığımız mücadelenin ne denli haklılık içerdiğini de anlatmış olacağız. Dayanıştıkça kazanacağız. Çünkü biz avukatız.

SAVUNMANIN ÖZGÜRLÜK MÜCADELESİ

Av. Bahar Gültekin CANDEMİR

Kocaeli Barosu Başkanı

Mayıs başlarında Twitter’da çıkan bir haber ile güne başladık. İşin ironik tarafı Avukatlık Kanununda değişiklik yapılmasına dair hareketliliği Baro Başkanları olarak Twitter’dan öğrenmemiz oldu. İlk olarak Türkiye Barolar Birliği Başkanı Metin Feyzioğlu ve Baro Başkanlarının irtibat halinde olduğu Whatsapp grubunda yazışmalar başladı. Avukatlık yasasında değişiklik yapılmasına dair haberlerin doğruluğu ilk ağızdan yani Türkiye Barolar Birliği Başkanından öğrenmeye çalıştık. Türkiye Barolar Birliği Başkanı tarafından birkaç cümle ile böyle bir değişikliğin olmadığı ifade edilince her şey rutin haline döndü. Çok geçmeden iktidar partisine mensup milletvekilleri ve bazı derneklerin mensuplarınca sosyal medya üzerinden konu yeniden gündeme getirildi. 1969 yılında kabul edilen Avukatlık Kanunun güncellenme ihtiyacı olmakla

birlikte Türkiye Barolar Birliği tarafından 2014 yılında bu amaçla hazırlanan ancak sünen altı edilmiş bir yasa çalışmasının olduğunu da hatırlatmak lazım. Tabii sosyal medyada bahis edilen değişiklikler daha ziyade baroların kuruluş amaçlarından bihaber bazı siyasilerin, baroların seçim sistemlerinin değiştirilmesi, Baroların bölünmesi üzerinden yaptıkları bir böl, parçala, yönet kampanyası haline geldi. Bu yönde bir lobi çalışması başladığı açıkça ortadaydı. Baro Başkanları olarak yine Türkiye Barolar Birliği Başkanına tehlike çanlarının çaldığını ve bir şeyler yapmamız gerektiğini ifade ettik. Ama hani derler ya ‘çıt’ çıkmadı. Ortada olan tek gerçekliğin Baroları iktidara konsolide etme ve uzun süredir avukatları sistemli olarak yargı sürecinden uzaklaştırma politikasının bir altın vuruşla başarıya ulaştırma isteği olduğunu hepimiz biliyorduk.

Üstelik bu yeni bir istek değildi. 2018 yılında benzer nitelikte bir yasa değişikliği konuşulmaya başlanmış ancak o zaman “Türkiye Barolar Birliği ve Barolar Türkiye’dir” sloganı ile Türkiye Barolar Birliği liderliğinde bir mücadele verilmişti. O zaman Türkiye Barolar Birliği’nin çağrısı ile 24 Şubat 2018 tarihinde Ankara’da Ahmet Taner Kışlalı spor salonunda yapılan toplantıda, ülkenin dört bir tarafından gelen avukatların tepkilerine kulak veren iktidar bu yasa değişikliğini rafa kaldırmıştı. İşte o yasa tasarısı yine raftan indirilmişti ama tek farkla; bu sefer Türkiye Barolar Birliği’nin yapısı ile ilgili bir değişiklik öngörülüyordu. Yani Türkiye Barolar Birliği yapısı ve Türkiye Barolar Birliği Başkanının koltuğu garantideydi. Bu tartışmalar devam ederken Diyanet İşleri Başkanı’nın bir fetvası üzerine Ankara Barosu tarafından bir açıklama yapıldı. Ortam gerginleşti ve bizzat Cumhurbaşkanı tarafından Avukatlık Yasa değişikliğine ilişkin startın verildiği yazılı ve görsel basın kanalıyla duyuruldu. Tabii biz yine Türkiye Barolar Birliği Başkanına yönelerek işin vahim boyutlara ulaştığını bir şeyler yapmak gerektiğini ifade ettik. Ama o sırada Türkiye Barolar Birliği Başkanın ülkenin genel politikalarına ilişkin yoğun çalışmalara dalması nedeniyle kendisinden bir cevap alamadık. Ve Anadolu’dan başlayan bir hareketle günlerce ve hatta sabahlara kadar süren görüşmeler neticesinde Baro Başkanları olarak Ankara’da toplanarak Cumhurbaşkanı, Adalet Bakanı ve diğer kamu kurum kuruluşları ile diyaloga geçerek bu gidişe dur demek için inisiyatifi ele almaya karar verdik. Bu haber Türkiye Barolar Birliği Başkanına ulaşır ulaşmaz kendisi bizi bir toplantıya davet etti. Uzaktan yapılan 19

Mayıs toplantısı ile ilk bildiri, Türkiye Barolar Birliği Başkanına yapılan yoğun baskı sonucu gerçekleştirilen 1 Haziran fiziki toplantı ile ikinci bildiri yayınladık. Diyalog kapılarını açık tutarak ‘Demokratik Hak Kullanımı’ hususunda zoraki de olsa Türkiye Barolar Birliği ile birlikte müşterek bir iradeyi ortaya koyduk.

Peki ne oldu?

Türkiye Barolar Birliği Başkanı, Adalet Bakanlığı’na ve Kamu Denetçiliği Kurumu’na yapılan ziyaretlere katıldı ama sonra sırra kadem bastı. TBMM’nde grubu bulunan siyasi parti grup başkanlarından randevu almak ve görüşme yapmak baro başkanlarının şahsi gayretleri ile mümkün oldu. ‘Milli irade ‘ kavramını çok sık kullanan Türkiye Barolar Birliği Başkanı bu iradenin tezahürü olan TBMM’de yapılan görüşmelere hiç katılmadı.

Anayasa değişikliği sonrasında Başkanlık Sistemi ve ülkenin içerisinde bulunduğu iklim yasa değişikliği ile ilgili görüşmeleri Cumhurbaşkanı ile yapmak zorunluluğunu ortaya koysa da tüm taleplerimize rağmen Türkiye Barolar Birliği tarafından Cumhurbaşkanlığı’ndan randevu almadı. Baroların randevu taleplerine ise Cumhurbaşkanlığı tarafından herhangi bir cevap verilmedi.

Yapılan görüşmelere rağmen yasa değişikliği ile ilgili çalışmaların hızla devam ettiği ve bu çalışmanın artık, baroları bir cezalandırma amacı taşıdığına dair açıklamalar basında ve sosyal medyada yerini

almaya devam ediyordu. Sabahlara kadar yaptığımız zoom toplantılarından birinde Zonguldak Barosu Başkanı Av. Özel Eroğlu'nun 1990'da gerçekleştirilen 'Büyük Madenciler Yürüyüşü'ne atıfla 19 Mayıs ve 1 Haziran bildirilerinde saklı tutulan 'Demokratik Hak Kullanımı'nı, 'Savunma Yürüyüşü' ile hayata geçirme önerisini büyük bir heyecanla kabul ettik. 19 Haziranda ülkenin dört bir tarafından kentlerimizden başlayacağımız yürüyüşün bitiş noktasının Cumhuriyetimizin Başkent'i Ankara ve Anıtkabir olması yönünde mutabık kaldık. Sembolik nitelikte olan ve araç desteği alarak yaptığımız yürüyüşümüzün sonunda 23 Haziran sabahı Ankara'nın Eskişehir yolu girişinde Baro Başkanlarımız ile bir araya geldik. Bir kısım baro başkanları yürüyüşe katılmadı, onlarla Anıtkabir'de buluşulacaktık. Anıtkabir randevusu Ankara Barosu tarafından alınmıştı. Saat 11.00 de Anıtkabirde olacak şekilde yapılan planlama gereğince saat 10.00'da; Eskişehir yolunda toplanırken bir anda etrafımız emniyet görevlilerince sarıldı. Baro başkanlarımız ve orada bulunan meslektaşlarımız darp edildi. Sonrasında ise gerek Ulusal gerekse, Uluslararası medyada çıkan o fotoğraflara konu 27 saatlik abluka süreci. Ablukada iken güneşin ve sağanak yağın yağmurun altında içeriye sandalye alınması gönderilen çadırların kurulması engellenerek nasıl saatlerce ayakta durmaya zorlandığımız, zorunlu ihtiyaçlarımızı gidermek için abluka dışına çıkarken baro başkanı olarak görev almamın akabinde Türkiye Barolar Birliği tarafından gönderilen ve 'Benim avukat kimliğim var, üzerinde Baro Başkanı yazan ve hiçbir Adliye kapısını açmayan bu sarı kimlik te ne

işe yarıyor?' diye sorguladığım sarı kimliği polislerle gösterme zorunluluğumuzu, tuvaletini kullandığımız saygılı ve güler yüzlü işletmeciye sırf kafesine biz girip çıkıyoruz diye idari para cezası kesildiğini, bize kornalarıyla destek veren vatandaşlara trafik polisleri tarafından trafik cezası kesildiğini, 3-4 saat kadar abluka çıkışının yasaklanması suretiyle açık hava göz altısı yaşadığımızı, dört bir tarafımızın polis otobüs ve minibüsleri ile çevrilmek suretiyle tecrit edildiğimizi, polislerin kaskları içerisinde taşıdığı maskeleri büyük keyifle sergileyerek her an bize müdahale edecekleri izlenimini yaratarak, psikolojik yılgınlık yaratma çabalarını, o alanda bulunan Baro Başkanlarımız ile yaptığımız sessiz anlaşma ile diz çökmeden ve bir an bile ah demeden omuz omuza nasıl direndiğimizi, bu dirençle yıkılan o barikatların arasından başımız dimdik yüzümüzde oluşan 3. Derece yanığın acısını yok sayarak nasıl çıktığımızı ve daha birçok anlamlandıramadığım, -aslında anlamlandırdığım ama yüksek sesle anlamını söylemek istemediğim- yaşadıklarımızı anlatmayacağım.

Sonrasında maruz kaldığımız iki abluka sürecini anlatmayacağım.

Cumhuriyet tarihine damgasını vuran "Savunma Yürüyüşü"nde yaşadığımız engellemeler aslında ve maalesef demokratik bir Hukuk Devleti olma özelliğimizden ne denli uzaklaştığımızı ortaya koydu. Hiçbir hukuki gerekçeye dayanılmaksızın devletimizin başkentine giremedik. Zor kullanılarak barikatlara alındığımız saatlerde Türkiye Barolar Birliği. Başkanı

yanılttığı bir kısım Baro Başkanları ile Anıtkabir’de çelenk koyuyordu. O baro başkanları yaşadıklarımızı haber aldıklarında koşarak yanımıza geldiler ama Türkiye Barolar Birliği Başkanı gelmedi, gelemedi. Ertesi gün ise yanında korumaları olduğu halde bizim bulunduğumuz barikatlara girebildi ama gönüllere giremedi. Hatta bir daha girmemek üzere gönüllerimizi terk etti. 2019 adli yıl açılış töreni ve devamında baro başkanlarını hedef gösteren, marjinal gruplarla özdeşleştirmeye çalışan, mesleğimizin sorunlarından çok genel ülke politikalarına kafa yoran ve kendine mevzi arayışında sürekli olarak yalpalayan Türkiye Barolar Birliği Başkanının hakkımızda yaratmaya çalıştığı imaj nedeniyle bizler; ama aslında Hukuk barikatlara alındı. Tabi bu yaşananların başka sorumluları da var. Ama bu kadar haksızlığı ve hukuksuzluğu yaşayan bizlerin bu sürece diz çökmeden tahammül, direnme gücünün kaynağı bu ülkede yaşayan 130.000 meslektaşımız ile savunma haklarının teminatı olduğumuz 80 milyon vatandaşımızdı. Bu ülkede hukuk barikatları aşarsa savunmanın özgürlük mücadelesinin sebebi olan yurttaşın hukuki güvencesi teminat altında kalabilir diye kararlılıkla mücadele ettik. Gerek sosyal medyadan gerekse barikatlara alındığımız ilk andan itibaren yanımıza gelerek destek vermeye çalışan, komşularından topladığı şemsiyeleri, çoluğunun çocuğunun kıyafetlerini ulaştırmaya çalışarak düğme taktırmamaya çalıştığımız cübbemizin ıslanmasına engel olmaya çalışan vatandaşlarımızdan güç aldık. Aramızda bulunan barikatlara rağmen sesimizi duyurmaya çalışan basın mensuplarından güç aldık. Ülkenin dört bir yanından yaşadıklarımızı haber

olarak yanımıza koşup gelen, telefonlarla bize destek olmaya çalışan meslektaşlarımızdan güç aldık. Biz en çokta bu toprakları Vatan kılan tüm imkansızlıklara rağmen emperyalizme karşı verdiği büyük mücadele ile ezilen tüm uluslara umut olan Cumhuriyetimizin kurucusu Mustafa Kemal Atatürk’ten ve kurtuluş kahramanlarımızdan güç aldık. Varlık sebebimiz olan Cumhuriyetten, Cumhuriyetin aydınlık yolundan ve Cumhuriyet Hukukundan güç aldık. Çünkü bizim Cumhuriyet’ten, Hukuk’tan ve Birbirimizden başka kimsemiz yok.

DEMOKRASİ VE HUKUK DEVLETİ MÜCADELESİNİ BİZ KAZANACAĞIZ

Av. Veli KÜÇÜK
Adana Barosu Başkanı

Son dönemde barolar ülkemizde yaşanan hukuksuzluklara ve adaletsizliklere karşı sesini yükselten, mağdurun ve mazlumin yanında olan, hak ve özgürlüklerden, evrensel hukuk kurallarından yana tavır alan kurumlardır.

Siyasi iktidarın baroları kendi eksenine alamadığı ve çok istemesine rağmen yandaş hale getiremediğini hepimiz biliyoruz.

Otorite tarafından yapılmak istenen ‘çoklu baro’ veya ‘alternatif baro’ adı altında paralel yapılarla baroların bütünlüğünü bozarak işlevsiz hale getirmek ve tamamen susturmaktır. Cumhurbaşkanının ve siyasi iktidarın bir “Fetö Projesi” olan, daha evvel birçok kez gündeme getirilen çoklu/alternatif baro ısrarı ve yeniden hortlatılması ülkemiz tarihinde olumsuz yönde

derin izler bırakacaktır.

Barolar meslek örgütü olmanın ötesinde, yargının üç kurucu unsurundan savunmanın kurumsal adıdır. Öteden beri ifade ettiğimiz gibi, yargı makamı güçlü, iddia makamı güçlü bir adalet mekanizmasında savunmanın güçsüzlüğü ve işlevsiz kılınması kabul edilemez.

Hak ve özgürlüklerin korunması, geliştirilmesi, adaletin yaşama geçmesinde öncü rolü olan avukatların ve onların örgütlü kuruluşları baroların güçlenmesinin hukuk devleti açısından bir teminat olduğu hiçbir zaman unutulmamalıdır.

Yargı nasıl bağımsız olmalıysa savunmayı temsil eden avukatların da özgürlüğü esastır. Barolar, bugün

Ülkemizde olduğu gibi iktidarların güdümünde değil tarafsız ve bağımsız olmalıdır.

Barolar dünyada en demokratik kuruluşlardandır. Barolar temel hak ve özgürlükleri, hukukun üstünlüğünü ve demokrasiyi, şeffaf ve denetlenebilir yönetimi savunur.

Barolar kadınların, çocukların, yoksulların, ezilenlerin, mazlumların, emekçilerin, doğanın ve canlıların, tüm tekileştirilenlerin ve dezavantajlı yurttaşların hakkını koruyan örgütlerdir.

Baroların, fikirleri dahi alınmamasına ve tüm itirazlarına rağmen düzenlemeden vazgeçmeyen siyasi iktidarın yasa değişikliği teklifine karşı tüm şehirlerde demokratik kitle örgütleri ile bir araya gelerek ‘savunma yürüyüşü’ ve basın açıklamaları yapıldı.

19-21 Haziran tarihlerinde, ülkemizin her yanından baro başkanlarının 3 gün boyunca günde 10 km yol kat ederek yaptığı yürüyüşe bizzat katılarak Tarsus, Tekir, Pozantı, iftehan, Ulukışla, Aksaray ve şereflikohisar gzerghından Ankara’ya ulaştık.

Teklifin geri çekilmesi için 56 baro başkanıyla Ankara’ya yürüyerek girişimize kolluk güçleri Anayasaya aykırı şekilde engel oldu. Yaşanan bu hukuksuzluğa Türkiye’nin birçok ilinden tepki yağdı. Öte yandan yakan güneşe ve sağanak yağmura rağmen duruşumuzu ve eylemlerimizi sürdürdük. Kolluk gleriyle zaman zaman tartışıp arbede de yaşadık. Baro başkanlarımız tam 27 saat süren ve en temel ihtiyaçların dahi engellendiği fiili gözaltı ve

ablukaya, polis devletinin tüm olumsuz uygulamasına maruz kaldı ve darp da edildi. Bu saldırı savunmaya, biz avukatlara ve daha vahimi yurttaşın ve halkın hak arama özgürlüğüne yapılmıştır.

Anayasal bir hak olan toplantı ve yürüyüş hakkımızın diktatoryal ve despot anlayışın kanunsuz emirleriyle, fiziksel olarak engellenmesi hakkın gasp edilmesidir. Bu müdahale hukuk ve demokrasi tarihimizde kara bir leke olarak yer alacaktır.

Yağan yağmurdan p poşetlerinden yağmurluk yaparak korunmaya çalıştık. Tüm bu hukuksuzluklar yaşanırken üç sene önce ikinci kez Türkiye Barolar Birliği (TBB) Başkanı seçilen Av. Metin Feyzioğlu, yanımızda yoktu. Her şey bittikten sonra adeta rol almak için geldi ve Türkiye’de bir ilk yaşanarak baro başkanları tarafından sırt dönülerek protesto edildi.

Ben de kendisine o anda yaşadığım hissiyatla ‘gölge etmeyin’ diyerek ülkemiz avukatlarının duygu ve düşüncelerini ifade ettim. Türkiye Barolar Birliği Başkanı Av. Metin Feyzioğlu bu süreçte hepimizde büyük bir hayal kırıklığı yaratmıştır. Yaşanan bu güven sorunu ve kaybedilen temsiliyet nedeniyle derhal istifa etmelidir.

Barolar ve avukatlar olarak süreci sonuna kadar takip ettik. Ankara Anıtpark’ta yapacağımız ‘Büyük Savunma Mitingi’ pandemi fırsat bilinerek hukuksuzluğa kılıf yapıldı. Bunun zerine Türkiye avukatları Sıhhiye Adliyesi önünde buluşarak protesto gösterisi ve Basın açıklamasıyla tepkisini ortaya koydu.

Bununla da kalınmadı; tasarının TBMM Adalet Komisyonu'nda görüşülmesi esnasında Baro Başkanları ile burada geceli-gündüzlü nöbet tuttuk. Ve, görüşmeler sürecinde Kuğulu Park'ta devam eden nöbetimiz baro başkanları ve meslektaşlarımızın TBMM'ye dilekçe vermesinin ardından coşkulu katılımı, halkımızın da yoğun ilgisi ve alkışlı desteğiyle Ankara'yı boydan boya geçerek yürüyüş yapıldı

Anayasa Mahkemesine İptal Davası açılan paralel baro düzenlemesi yargıdan mutlak suretle dönecektir. Ve ülkemiz bu ucube yasa ve ayıptan er ya da geç kurtulacaktır.

Bu süreçlerde varlık nedeni olan Baro Başkanları ve avukatların yanında olmayan TBB Başkanı Av. Metin Feyzioğlu'nu meslektaşlarımız Meclis Genel Kurulu'nda celladına aşık ruh hali ve idam fermanımızı tek başına izleyen yalnız adam fotoğrafı ile hatırlayacaklardır.

Yargıya güvenin yüzde 20'lere düştüğü, yargı bağımsızlığı ve tarafsızlığı ilkesinin zedelendiği ülkemizde, insan hakları ve onurunun esas alındığı, barışın egemen olduğu, farklılıklarımızla zenginleştiğimiz ve aynı zamanda hukukun üstünlüğü ile toplumsal dayanışmamızın güçlendiği bir ülke olmalıyız.

Demokrasinin ve hukuk devleti kavramının ayaklar altına alındığı, farklı seslerin ve muhalif kimliklerin hedef haline getirildiği bu karanlık dönemi bir an evvel

aşmalıyız.

Barolar olarak, toplumsal olaylarda, davalarda ortaya koyduğumuz gibi yine kamu yararı bakış açısı ile mücadelemizi sürdüreceğiz. Korkmuyoruz. Biat etmeyeceğiz. Susmuyoruz.

Yasal düzenin bittiği yerde,

keyfi düzen başlar.

William Pitt

HUKUKUN BİTTİĞİ YERDE TİRANLIK BAŞLAR

Av. Zülküf UÇAR

Van Barosu Başkanı

Ülkemizde son yıllarda yapılan yasal değişiklikler, ülke sisteminin Başkanlık sistemi adı altında değiştirilerek tüm yetki ve görevlerinin Cumhurbaşkanına bağlanmasıyla yasama ve yürütme yetkisi tek elde toplanmış, yargı yetkisi de etki altına alınarak aynı doğrultuda Cumhurbaşkanlığına bağlanmaya çalışılmaktadır. Özellikle hakim-savcı alımlarında yapılan yasal değişiklikler ile liyakate dayanmayan mesleğe kabul yöntemi ve hakim-savcı sayısındaki önemli artış tabloyu tartışmaya mahal vermeyecek şekilde ortaya koymuştur. Yine cumhurbaşkanlığı hükümet sistemi ile ortaya konulan yönetim pratiği de ülkeyi demokratik bir hukuk devletinden hızla uzaklaştırmış, bağımsız olmaları gereken yasama, yürütme ve yargı erklerini de tam bağımlı hale getirmeye çalışmaktadır. Son olarak, uzun süren tartışmalara ve 80

baronun tamamının ve toplumun büyük bir kesiminin karşı çıkmasına rağmen çoklu baro sistemine ilişkin yasa teklifi yasalaşmış, demokratik hukuk devletinin tam anlamıyla sonu olacağını bildiğimiz yasal değişikliğin Anayasa Mahkemesi tarafından daha fazla gecikmeden iptali beklenmektedir.

Ülkenin denetim organlarının, meclisin ve diğer kurumlarının işlevsiz hale geldiği bir süreçte çoklu baro düzenlemesiyle, iktidarın siyasal eğilimlerinin de etkisiyle önce yurttaşlar arasında evrensel hukuk kurallarından uzaklaşılması, bir ilde birden fazla kurulacak olan baroların bazılarının işlevsiz hale getirilmesi, bir kısmına ise itibar sağlanarak bağımlı yargı kurumlarının oluşturması amaçlanmaktadır. Toplumda bölünmeye ve ayrışmayı sebep olacak olan

çoklu baro düzenlemesiyle hukuk birliği ve hukuk devleti tamamen ortadan kaldırılacak olup, bu durum sadece baroları ve avukatları değil, toplumun tüm kesimlerini ilgilendirmektedir. Zira avukatlar, vatandaşın hak arama özgürlüğünün bağımsız temsilcisi konumundadır. Barolar da yine bu bağımsızlığı teminat altına alan, Avukatlık Kanunu'nun yüklediği insan haklarını ve hukukun üstünlüğünü koruma ve işler hale getirme görevini hiç bir baskı ve dayatmaya mahal vermeksizin yerine getirmeye çalışan bağımsız kurumlardır. Baroların, dolayısıyla bağımsız savunmanın bağımlı hale getirilmeye çalışılması yurttaşın en temel haklarını büyük tehlikeye atmak ve hukuk devleti ilkelerini yok saymaktan öte bir şey değildir.

Elbette ki; geçmişten günümüze, baroların yürütmüş oldukları faaliyetler mercek altına alındığında; çalışmalarının, yapılan raporlamalar ve basın açıklamalarının iktidarlardan, dolayısıyla devletten kaynaklanan hak ihalelerine yönelik olduğu, her dönemde baroların bu duruşunun iktidarları rahatsız ettiği görülmekte ise de baroların hak ihlallerinde ayırım yapmaksızın, iktidarın kim olduğuna göre hareket etmemesi gerekliliği kasten arka plana atılmıştır. O kadar ki son olarak yasalaşan çoklu baro düzenlemesi öncesinde medya ve yayın organlarında yapılan tartışma programlarında konunun doğrudan muhatapları olan baro başkanlarına yer vermeyerek toplumun yanlış bilgilendirilmesi de ortaya konulan bu bilincin dışı vurumu olarak karşımıza çıkmıştır. Ancak ileri sürülen bu savın ve toplumun “kasten yanıltılıyor” olmasının gücünü yalnızca hukuktan alan yönetim

anlayışlarında karşılığının olmadığı, tarihte her zaman çok net bir şekilde kendini gösterdiği gibi yaşadığımız çoklu baro sürecinin de hukuk devleti ilkelerine dinamit yerleştirmekten başka bir şey olmadığının toplum tarafından görüleceği aşikardır. Unutulmamalıdır ki Barolar yalnızca haktan ve adaletten yana tavır almış, Avukatlık Kanunu'nun verdiği görev nedeniyle kadın cinayetlerinde ve kadına yönelik şiddet vakalarında, çocukların istismarlarında, yurttaşın seçme ve seçilme haklarının ihlali ve seçilmişlerin hukuksuzca tutuklanmalarında, Suruç'ta, Soma'da, Çorlu'da, hayvana ve doğaya yönelik katliamlarda görevini yerine getirmiştir. Siyasal iktidarların çoklu baro düzenlemesiyle amaçladığı saik de, baroların bu itiraz eden ve her zaman hukuksuzluğa karşı duran yapısını ortadan kaldırmaya yönelmesinden başka bir şey değildir.

Nitekim yasalaşan ve Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edileceği kanaat edilen çoklu baro yasa düzenlemesinin yasalaşmasından sonra Ankara'da kurulmak istenen Baronun kurucular kurulu bir üyesinin, iktidarın ortağı bir siyasi partinin genel başkanına konuya ilişkin arzda bulunarak emir ve talimat alması da tehlikenin ne denli büyük olduğunu ortaya koymuştur. Ankara'da yeni kurulmak istenilen bir baronun kurucular kurulu üyesinin bağımsız savunmayı tamamen yok etmeye yönelik bu girişimi ve emir ve talimat almayı açıkça ifade edebilmesi de yaşanan tartışmanın öteki yüzünü ve yaşanan hukuksuzluğu yeterince açık bir şekilde göstermektedir. Molierac'ın çokça bilinen ve bağımsız savunmayı en iyi

şekilde ifade eden tarihi sözlerinde de belirtildiği üzere; avukatlar ve Barolar görevlerini yaparken kimseye, ne müvekkile ne hakime hele ne iktidara tabi değildir. Yeni baroların kurulması sürecinde katkısı olan tüm tarafların, bilhassa bu sürece katkısı olan avukatların tarihin asla affedilemeyecek sayfalarında yerini alacağı da unutulmamalıdır.

Baro temsilcileri ve avukatlar olarak bizlere düşen en önemli görev ise bu tarihi süreçte yapılmak istenilen hukuksuzluğun karşısında vazgeçmeden durabilmek, sonuna kadar mücadele edebilmektir. Bu kapsamda geçmişten günümüze insan haklarının ve hukukun üstünlüğünün korunması adına çaba gösteren, çoklu baro yasasına karşı mücadeleyi son ana kadar yürüten tüm baro temsilcilerine ve avukatlara teşekkür ediyorum.

William Pitt'in "Hukukun bittiği yerde tiranlık başlar." sözüyle yazıma son verirken, çoklu baro yasasına ilişkin düşüncelerimizi kısa da olsa paylaşma imkanını şahsıma sunan değerli Mersin Barosu Başkanı Av.Bilgin Yeşilboğaz ve Yönetim Kurulu üyesi meslektaşlarıma ayrıca teşekkür ediyor, tüm meslektaşlarımıza sonsuz saygılarımı iletiyorum.

Özgür bir toplumda

devlet insanların işlerini yönetmez.

*Kendi işlerini yürüten insanlar arasında
adaleti yönetir.*

Walter Lippman

Baroların seçim sistemini değiştirmeye yönelik girişimler FETÖ projesine benzetildi...

MERSİN BAROSU'NDAN FETÖ ÇIKIŞI

İktidarın baroların yapısını ve seçim sistemini değiştirecek yasa taslağına karşı avukatların tepkisi dinmiyor. Geçtiğimiz hafta 80 ilin baro başkanı tarafından gerçekleştirilen Savunma Yürüyüşü'nün ardından bu kez de, 4 Temmuz Cumartesi günü tüm Türkiye'den avukatların katılımı ile Ankara'da büyük bir 'Savunma Mitingi' hazırlığı yapılıyor. Büyük miting öncesi Mersin Adliyesi otopark alanında 'Savunma Mitingi' düzenlendi. Mitinge Mersin barosuna kayıtlı avukatların yanı sıra, birçok oda ve sivil

toplum kuruluşu temsilcisi de destek verdi. Sıkı güvenlik önlemleri altında yapılan mitingde "Susma sustukça sıra sana gelecek", "Savunma susturulamaz", "Savunma özgürdür", "Biz susarsak, herkes susar", "Savunma teslim alınmaz" şeklinde sloganlar atıldı. Burada konuşan Baro Başkanı Bilgin Yeşilboğaz, "2013 yılında FETÖ projesi olarak ortaya çıkan ve şimdi de siyasi iradenin ısrarla hayata geçirmeye çalıştığı 'Baroları böl, parçala, yönet' ve 'savunmayı susturma' projesine kalkan olacağımızı bu projeyi asla kabul etmeyeceğimizi, içimize sindirmeyeceğimizi ve hiçbir otoriteye teslim olmayacağımızı haykırıyoruz" görüşlerini savundu. 5'DE

Güneyin Güçlü Sesi haber tanık

Günlük Bağımsız Siyasi Gazete www.tanikhaber.com Sayı:103 Fiyat: 1TL 30 Haziran 2020 Salı

CHP'İ SEÇER

TC SÖZCÜ

SAVUNMAYA BİBER GAZLI MÜDAHALE

Ankara'da gösteri düzenlemelerine izin verilmeden ve Meclis'e de alınmayan baro başkanları ile avukatların adliye eylemine polis müdahale etti. Biber gazından çok sayıda kişi etkilenildi...

AVUKATLARDAN BAZILARI YERE DÜŞTÜ
Polisin kalkanlarla bariyer ördüğü avukatlar yine de yürümek istedi. Polis biber gazıyla müdahale etti. Sibel Hürtaş gözaltına alındı.

Güneyin Güçlü Sesi haber tanık

Avukatlık Kanunu değişikliği, çoklu baro ve nispi temsil sistemine karşı çıktılar: "Bin parçaya da bölünsek SUSMAYACAĞIZ"

Mersin Barosu Başkanı Av. Bilgin Yeşilboğaz, siyasi iradenin Avukatlık Kanunu değişikliği, çoklu baro ve nispi temsil sistemini değiştirmeye karşı çıktılar. Baroların tüm uyarılarına rağmen geri adım atılmaması nedeniyle bu günden itibaren tüm baroların eylem sürecine girdiğini açıklayan eylemlerle yol alacaklarını belirterek "Teslim olamamız beklemeyin, bin parçaya da bölünsek, susmayacağız" dedi.

SAVUNMA ÖZGÜRLÜKTÜR
Mersin Barosu Başkanı Bilgin Yeşilboğaz ve Yürütme Kurulu üyeleri, Mersin Adliyesi Baro Odasında bir araya gelerek "Avukatlık yasa tasarısı" ile ilgili basın açıklaması yaptı. Avukatlar burada, "Savunma özgürdür, Barolar insan hakları ihallerinin karşısına durmak için var, Barolar istisnaya uğrayan çocuklar için var, Barolar şiddet ve köllu muameleye engel olmak için var, Barolar yargı baskıncılığı için var, Barolar FETÖ gibi cemaatlerin önünde durmak için var" yazılı dövizler açtı. 5'DE

Güneyin Güçlü Sesi haber tanık

Baro başkanlarının yürüyüşüne polis engeli YÜRÜTMEDİLER

Nüfusuna oranla en fazla Suriyeli sığınmacı olan Türkiye'de 2 yıl 11 HATAY'IN YUKU AĞIR!

TASINDIK
Tasınma kararı verilen vatandaşların, yeni yerleşim yerlerine taşınmaları için hazırlanan süreçte yaşanan zorluklar ve vatandaşların yaşadıkları sıkıntılar.

Akdeniz'in cehresi değişecek
Akdeniz bölgesindeki sığınmacıların yaşam koşullarının iyileştirilmesi ve sosyal hizmetlerin artırılması.

TC SÖZCÜ

Baro başkanları Meclis'in kapısında yerlerde sabahladı HER ŞEY ADALET İÇİN

"Çoklu baro" görüşmelerine alınmayan baro başkanları ve avukatlar, her türlü zorluğa rağmen Meclis'in önünde nöbet tutuyor. Kaldırımda ve bankta uyuyor.

NÖBETÇİ BARO BAŞKANLARI SÖZCÜ'YE KONUŞTU
Baro başkanları, Meclis'in önünde nöbet tutarken, Sözcü'ye yaptıkları açıklamaları paylaştılar.

Ankara'daki sendikacıların müthiş buluşu! Yaşadığı camdand deldiler
"Vite veyle" kampanyasıyla gösteri yapan sendikacılar, sendikaların binasına camları kırarak eylem yaptılar.

Yüzde 5.75'lik zamlar emekçileri kızdırdı
Tüm Emekçiler Sendikası Başkanı Salim Hürkardar, zamlara karşı eylem yaptılar.

Facia 'geliyorum' demis
Köle ve süperaya karşı yapılan eylemler.

2. FETÖ BARANIN KURTULUŞU
FETÖ'nün kurucusu ve lideri Fetihullah Gülen'in kurtuluşu.

ÇUKUROVA

CÜBBELERİMİZE DÜĞME DİKMENE ÇALIŞMAYIN!

"MUSTAFA ÇİLTAK'IN AKDENİZ HALKINA BAKIŞI DEĞİŞMEYECER"
Akdeniz Bölgesi'ndeki halkın gözünde Mustafa Çiltak'ın rolü ve etkisi.

"Emekçilerin özgürlüğüne destek verelim"
Emekçilerin hakları ve özgürlükleri için yapılan çalışmalar.

Cukurova Havalimanı meclis gündeminde
Havalimanının durumu ve mecliste yapılan tartışmalar.

"YANUSKAR GÖÇÜ" İÇİN HALA GEÇİĞİL
Yanuskar göçü ve bunun önlenmesi için alınan tedbirler.

"İSTİYORSUNUZ KI BU KARARLIK BOYLE SÜRÜN"
Kararlılık ve istikrarın önemi.

Güvenli olmanın şartı
Güvenli yaşam için alınacak önlemler.

Darp edilen seferin hasarına 6 milyar dolar
Darp edilen seferin maliyeti ve hasarı.

HUKUK ABLUKADA

Baroların ele geçirmeye yarasına karşı avukatlar tüm ülkede ayakta kaldı. İyinin etti. Savunmanın Ankara yürüyüşü kısa sürede tüm Türkiye'nin adalat ve demokrasi hakkındaki düşüncesi

SAYUNMA YÜRÜYÜŞÜ Ankara'da düzenlenen yürüyüşte, baroların ele geçirmeye yarasına karşı avukatlar tüm ülkede ayakta kaldı. İyinin etti. Savunmanın Ankara yürüyüşü kısa sürede tüm Türkiye'nin adalat ve demokrasi hakkındaki düşüncesi

SAYUNMA YÜRÜYÜŞÜ Ankara'da düzenlenen yürüyüşte, baroların ele geçirmeye yarasına karşı avukatlar tüm ülkede ayakta kaldı. İyinin etti. Savunmanın Ankara yürüyüşü kısa sürede tüm Türkiye'nin adalat ve demokrasi hakkındaki düşüncesi

DEVLETİ, Mersin'de inceleyip sık dokuyor

Mersin Valisi Ali İhsan Baş, Mersin'de Devletin sık dokuduğu bir dizi soruşturma ve inceleme yapıyor. Vali, Mersin'de Devletin sık dokuduğu bir dizi soruşturma ve inceleme yapıyor. Vali, Mersin'de Devletin sık dokuduğu bir dizi soruşturma ve inceleme yapıyor.

ÇUKUROVA

11 TEMMUZ 2020 CUMARTESİ

BAROLAR ANKARA'YA YÜRÜYÜŞ BAŞLATTI!

'Baklavyanın önemli salgında anlaşıldı'

Baroların Ankara'ya yürüyüşü başladı. Baroların Ankara'ya yürüyüşü başladı. Baroların Ankara'ya yürüyüşü başladı.

Hak ihlali davalarına 67 milyon TL ödendi

Esnek çalışmaya karşı mücadele

Esnek çalışmaya karşı mücadele. Esnek çalışmaya karşı mücadele. Esnek çalışmaya karşı mücadele.

BAROLAR ANKARA'YA YÜRÜYÜŞ BAŞLATTI!

'Baklavyanın önemli salgında anlaşıldı'

Baroların Ankara'ya yürüyüşü başladı. Baroların Ankara'ya yürüyüşü başladı. Baroların Ankara'ya yürüyüşü başladı.

'SAYUNMA YÜRÜYÜŞÜ'NE İKTİDARDAN BARİKAT Yargı tarihinde kara gün!

İktidarın yargı ve meclis eleştirilerine karşılık devletin kara gününde Ankara'da düzenlenen 'Savunma Yürüyüşü'ne iktidardan barikat. Baroların Ankara'ya yürüyüşü başladı. Baroların Ankara'ya yürüyüşü başladı. Baroların Ankara'ya yürüyüşü başladı.

SAYUNMA YÜRÜYÜŞÜ Ankara'da düzenlenen yürüyüşte, baroların ele geçirmeye yarasına karşı avukatlar tüm ülkede ayakta kaldı. İyinin etti. Savunmanın Ankara yürüyüşü kısa sürede tüm Türkiye'nin adalat ve demokrasi hakkındaki düşüncesi

T.C. SÖZCÜ

Meclis'e yürüyen baro başkanlarına polis engeli

Avukatlar, çoklu baro teklifinin iptali için TBMM'ye gidip dilekçe vermek istedi. Polis izin vermedi. Arbede yaşandı. Baro başkanları, "Savunma susmadı, susmayacak" dedi

ÇOKLU baro teklifine karşı Ankara Kuşlu Park'ta "Savunma Nöbeti" tutan baro başkanları dün polis müdahalesiyle karşılaştı. Baro başkanları teklifin iptali için dilekçe topladı. "Avukatlar Kanunu'nda yapılması öngörülen teklifin geri çekilmesini talep ediyoruz" yazan dilekçeleri hem avukatlar hem de onlara destek olan vatandaşlar imzaladı.

HALK DA DESTEK VERDİ!

Avukatlar, dilekçeleri TBMM'ye teslim etmek için halkla birlikte yürüyüşe geçti. "Savunma susmadı, susmayacak" sloganlarıyla Meclis'e yürüyen baro başkanları ve avukatlar polis barikatıyla karşılaştı. Polis, avukatların yürüyüşüne izin vermedi. Gerilim yaşandı. Meclis'e çıkan yollar barikatlarla kapatılınca dilekçeler, CHP Kırşehir Milletvekili Metin İlhan'a teslim edildi.

'YARIN ÇOK GEÇ OLABİLİR'

Ankara Barosu Başkanı Erinc Sağkan, yaşananlarla ilgili "Yarın çok geç, çocuklarımızın geleceği için bu tahakküme şimdi karşı çıkma zamanı" dedi. Mersin Barosu Başkanı Bilgin Yeşilboğaz, "Meclis'i görevle çağırıyoruz. Hukukun son kalesi olan baroların parçalanmasına asla müsaade etmeyeceğiz" diye konuştu. Yavuz ALATAN (SÖZCÜ)

PANKARTLI YÜRÜYÜŞ İZİN ÇIKMADI

Avukatlar, ellerinde pankartlarla Meclis'e yürümek istedi. Polis izin vermedi. Arbede yaşandı. Bazı avukatlar yere düştü.

BIK'ten Evrensel'e rekor ceza

GAZİEMRE EVRENSEL YENİ FAHRE KURDUĞU İÇİN 15 GÜN HAP VE 100 MİLYON LİRA CEZAYLA CEZALANDI. BİK'ten Evrensel'e rekor ceza.

evrensel

Savunma direniyor

DEÜ'de sağlıkçılar taleplerinde ısrarlı

Kudem işçinin hakkıdır öyle kalacak

AVUKATLAR AYIKTAKI

YEREL YEREL

SEKİ ÇAN ALDI. ERDOĞAN 'KADER' DEDİ

BLACK LIVES MATTER

BARO DE İŞLER SIKAKLARIYA SIKAKA MEKKEZLERİ İSE İZAK DUYURDU

GAZİEMRE EVRENSEL YENİ FAHRE KURDUĞU İÇİN 15 GÜN HAP VE 100 MİLYON LİRA CEZAYLA CEZALANDI. BİK'ten Evrensel'e rekor ceza.

GAZİEMRE EVRENSEL YENİ FAHRE KURDUĞU İÇİN 15 GÜN HAP VE 100 MİLYON LİRA CEZAYLA CEZALANDI. BİK'ten Evrensel'e rekor ceza.

GAZİEMRE EVRENSEL YENİ FAHRE KURDUĞU İÇİN 15 GÜN HAP VE 100 MİLYON LİRA CEZAYLA CEZALANDI. BİK'ten Evrensel'e rekor ceza.

İKTİDARIN MESLEK ODALARINA YÖNELİK OYUNU

Dr. Mehmet ANTMEN

Mersin Tabipler Odası Başkanı

18 yıllık bir AKP iktidarı ile yönetiliyoruz. Geçtiğimiz 18 yıl içerisinde neler yaşandığını gözden geçirebilir ve tüm ayrıntıları ile tartışabilirsek iktidarın meslek odalarına yönelik ne hedefleri olduğunu anlayabiliriz. Aksi taktirde bu hamle de onların “devrim” tarihlerine altın harflerle yazılabilecek bir hamle olarak kalacaktır.

İktidarın en fazla övündüğü “devrim”, sağlıkta devrimdir. Bir sağlık çalışanı olarak 2002 yılından bu yana “Sağlıkta Dönüşüm Programı”na karşı çıkmış ve bunun sağlık sisteminin piyasaya açılması, sağlığın ticarileştirilmesi olarak görmüş ve kısaca “Sağlıkta Yıkım Politikası” olduğunu iddia etmiş ve buna karşı da yüzlerce eylem, etkinlik, panel, eğitim programı örgütlemiş biri olarak öncelikle Barolara yapılan ve daha sonra da diğer meslek odalarına yapılacak olan

şeyin iktidara göre devrim, emekten yana olanlara göre de yıkım olduğunu hep birlikte tartışabiliriz.

AKP iktidarı emek ve emekçi düşmanı politikalarını hep “devrim” olarak adlandırmış ve her seferinde ona hak veren, onu anlayan, aslında onun iyi şeyler yaptığına inanan bir “muhalif” kanadı yanında taşımış, menzile ulaşmak için bir basamak olarak kullandığı bu muhalif kesimleri tepeye ulaştığında bir tekme ile un ufak edebilmiştir.

Sağlıkta Dönüşüm Programı buna çok güzel bir örnektir. İktidara göre yapılan herşey halkın sağlık hakkı için yapılmıştır. Kamu çalışanlarının özel hastanalara sevki mümkün olmuştur. Beş yıldızlı otel ayarında parlak hastanelerde tedavi olma şansımız

olmuştur. Bıçak parası ortadan kalkmıştır. Ve bu sağlık politikaları özellikle AKP'nin seçimlerde aldığı oy oranlarına ciddi katkılar sağlamıştır. Özellikle de emekten yana olduğunu iddia eden önemli bir kesim bu politikaları desteklemiştir. Aradan geçen 18 yıldan sonra bugün bu sağlık politikalarına destek verenler Aile Sağlığı Merkezleri'nde bile parayla muayene olmaktan, özel ya da kamu hastanelerine gittiklerinde karşılaştıkları ek ödemelerden şikayetlenmeye başlamışlardır. Bundan 15-20 yıl sonra özel sağlık sigortalarına ödeyemediğimiz primler nedeniyle sağlık hizmetlerine ulaşamadığımızda ne yazık ki iş işten geçmiş olacak ve dizlerimizi dövmemizin hiçbir yararı olmayacak.

AKP iktidarının yaptığı devrimlere ikinci bir örneği de verip daha sonra meslek odaları ile ilgili düşüncelerimi aktaracağım; Hepimizin bildiği gibi 12 Eylül 2010 tarihinde yapılan referandum ile bugünkü tek adam düzeninin ilk adımları atıldı. Ama AKP iktidarı bu referandumu 12 Eylül darbesi ile hesaplaşma ve askeri vesayeti kaldırma etkinliği olarak kitlelere anlattı ve mecliste yaptığı bir konuşmada 17 yaşında idam edilen Erdal Eren ve 12 Eylül'ün ilk idamı olan Necdet Adalı için gözyaşı döktü. Ve bu gözyaşları bazı "solcu" arkadaşlarımıza çok samimi geldi. "Yetmez Ama Evet" kavramı ile insanlar AKP iktidarının arkasına dizildiler. Bu referandumun sonuçları "sağlıkta devrim"in sonuçlarından çok daha çabuk ortaya çıktı ve "Evet" oyu veren solcuların çoğu yaptıklarına pişman oldular. "Çoğu" diyorum zira hala aynı kararlılıkla savunan arkadaşlarımız da yok değil.

Ancak bu pişmanlıklar ne yazık ki şu an referandum öncesi günleri geri getirmiyor.

Bu iki örnekten sonra günümüze gelmekte ve meslek odalarına yapılan müdahaleyi yukarıdaki örnekler çerçevesinde yorumlamakta yarar var. Başta da söylediğim gibi AKP iktidarı bu hamleyi demokrasi adına, özgürlükler adına ve devrimci bir hamle olarak yapıyor. Zira Barolar ile yaptığı değişikliklerin iki temel maddesinin birincisi çoklu baro, diğeri de nispi temsil sistemi.

Hepimizin bildiği gibi Nispi Temsil Sistemi aslında azınlıkların kendini ifade etme şeklidir ve KESK'in bazı sendikalarında (Özellikle de SES'te) uygulanmaktadır. Peki bize demokrasi hamlesi olarak bu işi yutturmaya çalışan iktidarın amacı bu mudur? Tabii ki koca bir HAYIR

İktidarın azınlık haklarını savunmak gibi bir derdi olsaydı 2017 referandumunda cebren ve hile ile uygulamaya başladığı tek adam rejimini önümüze getirmezdi. "Her kafadan bir ses çıkmayacak" "güçlü lider, güçlü Türkiye" sloganları ile yüzde 50 artı 1 sistemini kendi iktidarı için uygun gören AKP'nin, meslek odalarına gelince "azınlıkların da yönetime katılma hakkı olsun", "demokrasi herkese lazım" şeklinde bir dil tutturması akla da mantığa da uygun değildir. Nispi temsil sistemini önce AKP'de uygulayıp daha sonra başkalarına önermek hiç akıllarına gelmiyordur zira niyetleri üzüm yemek değil sadece ve sadece bağcıyı dövmektir.

Yine çoklu baro meselesi de ayrı bir tartışma konusudur ki, AKP iktidarının kendi politikaları ile tamamen ters düşmektedir. Zira her seçim döneminde “tek bayrak, tek millet, tek vatan” sloganları ile meydanları inleyenlerin neden çok baro sorusunda verecekleri hiçbir yanıt makul ve mantıklı olamaz. Nispi temsil ile dahi meslek odasını ele geçiremeyecek olan yandaşların iktidar yanlısı ve tam anlamıyla “havuz barosu” oluşturma çabalarını bizlere demokrasi hamlesi diye yutturabilmeleri mümkün değildir.

Ama belki bizleri kandıramıyorlar da her zamanki gibi Feyzioğlu gibi bazı tipler çekinik de olsa bu girişimleri destekliyor ve gelmesi muhtemel tepkileri yumuşatmak için de sessiz kalmayı tercih ediyorlar.

Peki, iktidarın temel amacının demokrasi hamlesi olmadığını biliyorsak, gerçek amacının da ne olduğunu ortaya koyabilmeliyiz ki savunduğumuz şeylerin bir anlamı olsun.

AKP iktidarı çok net bir şekilde kendine muhalif olan, 18 yıldır susturamadığı, havuzuna katamadığı, iktidar destekçisi yapamadığı Baroları ve muhtemelen çok yakın bir gelecekte diğer meslek odalarını (TTB ve TMMOB’yi) susturmaya, havuzuna katmaya ve iktidar destekçisi bir konuma getirmeye, amiyane tabiriyle “hizaya sokmaya” çalışmaktadır.

18 yıllık iktidarı boyunca muhalefeti ezmeye, susturmaya çalışan AKP önemli bir muhalif kesimi bu cendere içerisine almasına karşın Barolar, TTB ve

TMMOB gibi meslek odalarını susturamamış, sağlığın, eğitimin, ulaşımın, barınmanın, çevrenin ve hukukun yılmaz savunucusu olan bu kurumlar bugüne değin bu cenderenin dışında kalma başarısını gösterebilmişlerdir.

AKP iktidarının bundan sonraki selameti açısından bu aykırı ses kabul edilemez birşeydir ve son 18 yıldır her istediğini topluma kabul ettiren iktidarın önündeki son engelleri de aşarak “dikensiz gül bahçesi” yaratma hamlesinin ilk kurbanı Barolar olmuştur.

Ancak genel başkanlarının her türlü engelleme çalışmalarına karşın 80 Baronun hep birlikte vermiş olduğu mücadele, yasa geçmiş olsa bile hükümetin elini zayıflatmış, diğer meslek odalarına yönelik hamlelerinde daha temkinli davranma, daha stratejik hamleler yapma ile iktidarı karşı karşıya bırakmıştır. Bizler TTB ve Tabip Odaları olarak Baroların vermiş olduğu bu mücadelede hep birlikte olmaya, muhalefeti birlikte örmeye ne denli çalıştıysak, bundan sonra bize gelebilecek bu tür saldırılara da aynı kararlılıkla karşı duracağız ve iktidarın değil, halkın ve hekimlerin meslek odaları olarak mücadele tarihindeki yerimizi alacağız.

*Demokrasi çoğunluğun kanunu değil,
azınlıklara saygıdır”*

Albert Camus

DEVRİMCİ AVUKATLIK

Av. İbrahim KAYA

Avukatlığın mahiyeti itibari ile kamu hizmeti ve serbest bir meslek olduğuna, avukatın da yargının kurucu unsurlarından olan bağımsız savunmayı serbestçe temsil ettiğine ve pozitif hukuk çerçevesinde avukatlığın amacının ne olduğuna dair kalın kapaklar arasına sıkıştırılmış binlerce sayfanın, yüksek mahkeme içtihatlarının ve ezberlenmiş kalıp yargıların dışına çıkarak gelin sizlerle Devrimci Avukatlık üzerine bir tartışma yürütelim.

Ancak birlikte yürütüleceğimiz bu tartışmada, uğuruna nice canların verildiği ve bedellerin ödendiği, Devrimci Avukatlık geleneğini kavrayabilmek ve daha anlaşılabilir kılmak için, devlet, hukuk ve adalet kavramlarını da yeniden tartışmamız gerecektir.

Devlet Üzerine

Siyaset biliminin temel tartışma konularından olan devlet olgusuna dair yüzyıllardan beri süren uzun tartışmalar bulunmaktadır. Gerek teorisyenlerin gerekse ideologların devlete dair yürüttükleri tartışmalara bakıldığında temel uyuşmazlığın devletin, tarihsel süreç içerisinde, hangi güç tarafından, hangi sebeple ve ne şekilde ortaya çıkarıldığı noktasında düğümlendiği görülmektedir. Söz konusu bu düğümün önemi ise toplumsal yaşam üzerindeki izdüşümü ile kendisini göstermektedir. Kuramsal teori ve ideolojiler de, devleti var eden güç, var ediş sebebi ve var ediş şekli noktalarındaki kuramlara bağlı olarak hakkın süjesi ve sınırları belirlendiğinden yeryüzündeki her canlının yaşam alanı bu belirlemeler çerçevesinde hukuk sistemi ile şekillendirilmektedir.

Kısaca devleti var eden güç, var ediş şekli ve var ediş sebebine dair kuramsal düşüncelerin toplumsal yaşamadaki önemine ve haklar üzerindeki etkisine değindikten sonra, dünya tarihine yön veren ve iki farklı kutup olarak değerlendirilen Liberal ve Marksist-Leninist ideolojinin devlet kuramlarına ve bu kuramların hakkın süjesi ve hakkın sınırları noktasındaki belirlemeleri ile bu belirlemelerin bireysel ve toplumsal yaşamımızdaki sirayetine değinmek gerekmektedir.

Felsefi temellerini 17. yüzyılda atan liberal ideolojinin klasik dönem teorisyenlerinden olan ve aynı zamanda öncüsü olarak da kabul edilen John Locke devlet kuramında, bireylerin politik bir kurumsal yapı olan devleti var etmeden önceki dönemde tabii bir hal içinde olduğunu, tabii yaşam içerisinde yaşayan bireylerin barış içinde bulunduklarını, bu halin savaş halinin aksine karşılıklı yardımlaşma ve dayanışma içerisinde kendini var ettiğini, tabii hal içerisinde yaşayan bireyin üzerinde herhangi bir otoritenin mevcut olmamasından ve otorite sahiplerinin bulunmamasından kaynaklı olarak aynı zamanda tabii bir özgürlük ve eşitlik anlayışının da mevcut olduğunu ifade etmiştir. Tabii haldeyken eşit ve özgür olan bireyin neden bir otorite kurma ihtiyacı duyduğunu ise Locke şu şekilde ifade ediyor, herkes aynı hakka sahip olunca bir başka deyişle herkes kendi kendisinin kralı olunca çoğu zaman adalet ve eşitlik tam olarak sağlanamaz ve bu durumda erişilen mutluluk da kesin olmaz, garantisi az olur. Bu nedenle insan özgür olmasına rağmen sürekli tehdit ve tehlikelerle dolu olan bu şartlardan vazgeçmeye razı olur. Bu şekilde

hayatlarını, özgürlüklerini, mallarını kısaca Locke'un tabiriyle, mülkiyeti karşılıklı korumak için toplum kurmak üzere başkalarıyla birleşir (Akarsu, 1967:75). Locke'a göre, insanların devletlerde birleşmelerinin ve kendilerini hükümet altına koymalarının asıl ve ana amacı, mülkiyetlerini karşılıklı olarak korumaktır.

John Locke'nin devlet kuramı incelendiğinde, devletin, tabii hal içerisinde yaşayan bireylerin özgür iradesi ile kurulan bir toplumsal sözleşmenin ürünü olduğu ve kurulma amacının da mülkiyeti korumak olduğu sonucuna varılmaktadır. Söz konusu devlet kuramı ile Locke hakkın süjesi olarak bireyi, hakkı ise temel olarak mülkiyete indirgediğinden devletin asli görevini, bireyin mülkiyet hakkını korumak olarak görmüştür.

Adını Karl Marx ve Vladimir Lenin'den alan, Marksist-Leninist ideolojinin devlet kuramını ise, Friedrich Engels, Ailenin, Özel Mülkiyetin ve Devletin Kökeni isimli eserinde şöyle ifade etmektedir: "Devlet topluma dışardan dayatılmış bir erklik değildir. Hegel'in ileri sürdüğü gibi, 'ahlâk düşününün gerçekliği', 'aklın imgesi ve gerçekliği' de değildir. Devlet, daha çok, toplumun, gelişmesinin belirli bir aşamasındaki bir üründür; bu toplumun, önlemekte yetersiz olduğu uzlaşmaz karşıtlıklar biçiminde bölündüğünden, kendi kendisiyle çözülmez bir çelişki içine girdiğinin itirafıdır. Ama, karşıtlıkların, yani karşıt ekonomik çıkarlara sahip sınıfların, kendilerini ve toplumu, kısır bir savaşım içinde eritip bitirmemeleri için, görünüşte toplumun üstünde yer alan çatışmayı hafifletmesi, 'düzen' sınırları içinde tutması gereken bir erklik

gereksinimi kendini kabul ettirir; işte toplumdan doğan, ama onun üstünde yer alan ve ona gitgide yabancılaşan bu erklik, devlettir”

Lenin, Devlet ve Devrim isimli eserinde Engelsin tarihsel çözümlemesini şu şekilde değerlendirir, “Burada, marksizmin, devletin tarihsel rolü ve anlamı üzerindeki temel düşünüyü tüm açıklığıyla dile getirilmiş bulunuyor. Devlet, sınıf çelişkilerinin uzlaşmaz olmaları olgusunun ürünü ve belirtisidir. Nerede sınıflar arasındaki çelişkilerin uzlaşması nesnel olarak olanaklı değilse, orada devlet ortaya çıkar. Ve tersine; devletin varlığı da, sınıf çelişkilerinin uzlaşmaz olduklarını tanıtır.”

Engels ve Lenin’in, Marksist-Leninist ideolojinin devlet kuramına ilişkin değerlendirmelerine bakıldığında, devletin tarihsel süreç içerisinde uzlaşmaz karşıtlıklar içerisinde doğan tarihsel bir zorunluluk olarak gördükleri anlaşılmaktadır. Söz konusu uzlaşmaz karşıtlıklar kuramının, Marksist-Leninist ideolojinin temellerinin inşa ettiğini söylemek de mümkündür. Tarihsel süreç içerisindeki uzlaşmaz karşıtlık kuramı Komünist Manifestoda da şu şekilde ifade edilmektedir, “Şimdiye kadarki bütün toplumların tarihi, sınıf mücadelelerinin tarihidir. Özgür insanlarla köleler, patrisyenlerle plebler, baronlar ve serfler, lonca mensubu yurttaşlarla kalfalar, kısacası ezenlerle ezilenler arasında her zaman çelişki vardı, bunlar birbirlerine karşı kâh gizli kâh açık kesintisiz bir mücadele yürüttüler, her defasında tüm toplumun devrimci bir dönüşümüyle veya mücadele eden sınıfların beraberce çöküşüyle

sonuçlanan bir mücadeleydi bu.”

Marksist-Leninist ideoloji genel anlamda devleti, toplumun, gelişmesinin belirli bir aşamasında ortaya çıkan ve sınıflar arası uzlaşmazlık karşıtlığında ezen sınıfın baskı aracı olarak görmektedir. Söz konusu bu baskı aracının kimlerin hâkimiyetinde ve kimlerin çıkarları için kullanıldığına bağlı olarak devlet tasnifleri yapılmaktadır. Burjuvazinin hâkimiyetinde olduğu ve bir avuç insanın sermayesini korumak için kullanıldığında kapitalist devlet, proletarya sınıfının hâkimiyetinde olduğunda ve milyonlarca insanın sınıfsal çıkarlarını koruduğunda ise sosyalist devlet olarak nitelendirilmektedir. Tüm bu durumlardan çıkarılan sonuç ise Marksist-Leninist ideolojinin hakkın süjesi olarak proletarya sınıfını gördüğü, devletin amacının ise sınıfsal menfaatleri korumak olduğu ve ortaya çıkış şeklinin de uyuşmazlık karşıtlığından doğan bir zorunluluk olduğu sonucuna varılmaktadır.

Yukarıdaki açıklamalar çerçevesinde gerek liberal bir devletin gerekse sosyalist bir devletin merkezine aldığı hakkın süjesi ve hakkın sınırlarına ilişkin çok derin uyuşmazlıklar içerisinde olduğu görülmektedir. Liberal ideolojide hakkın süjesi birey olduğundan ve devletin asli görevi olarak bireyin özel mülkiyet hakkının korumak olarak görüldüğünden, sosyal eşitsizlik ve sınıfsal sömürünün oluşması pek tabii olduğu gibi, Marksist-Leninist ideoloji çerçevesinde inşa edilmiş sosyalist bir devlette de hakkın süjesi proleter sınıf olarak görüldüğünden, proleter sınıf dışında kalan ekonomik sınıflara her zulmün yapılması da olağan görülmektedir.

Gerek liberal devlet anlayışında gerekse sosyalist devlet anlayışında, hakkın süjeleri ve hakların tasnifi ile sınırları farklı şekilde inşa edildiğinden, devletin tüm halkların veya bir ulusun ortak çıkarları için hareket edemeyeceğı, bekası uğruna canlar alınıp canlar verilen devletin aslında üzerine inşa olduğı hakkın süjesinin menfaatlerini korumak dışında herhangi bir gayesi olmadığı, söz konusu süjelerin menfaatlerine bağı olarak her türlü eylemin gerçekleştirilmesinin “meşru” olduğı sonucuna varmak mümkündür.

Hukuk zerine

Yukarıda devlet kurumu üzerine yürüttüğümüz tartışmalardan da anlaşılacağı üzere, hukuk, Locke’nin devlet kuramında ifade ettiğı tabii hak ile Marks ve Engels’in devlet kuramında ifade ettiğı ilkel komünal sistemdeki toplumsal ahlak yerine ikame edilen devletçi bir kavramdır.

Hukuk kavramın üretilmesi ve işlevleştirilmesi ile birlikte iktidar sahiplerinin “ahlak” anlayışları topluma dayatılarak kabul ettirildiğı gibi iktidar sahiplerinin meşruiyetleri de pekiştirilmiştir. İktidar tekeli elinde tutan gler, devlet kurumunu hâkim sınıfın çıkarları doğırtusunda kullanabilmek, mevcut hâkimiyeti daim kılmak ve söz konusu bu hâkimiyet alanına yönelik dışardan oluşabilecek muhtemel bir tehdidi önlemek veyaht gerçekleşen bir saldırının failini cezalandırabilmek için hukuku var ettiğinden, hukuku bir devlet enstrümanı olarak değerlendirmek mmkndr.

Liberal hukuk sisteminde, sosyalist hukuk sisteminin aksine ekonomik anlamda bir eşitlik sağlanamadığından kanun önünde eşitlikle bireysel haklar güvence altına alınmaya çalışılmıştır. Ancak farklı ekonomik sınıflarda yer alan bireylerin eşit koşullarda kanunı güvencelerden yararlanabilmelerinin koşulları da oluşturulamadığından herkes için ortak bir eşitlikten de bahsedebilmek mümkün değildir.

Sosyalist devlet kuramında ise, eşitlik kavramı ile ekonomik eşitlik ifade edildiğinden ve hakkın süjesi olarak da proletarya sınıfı görüldüğünden, sosyalist hukuk sisteminde proletarya sınıfının üretim araçlarından eşit koşullarda yararlanabilmesi amacıyla, burjuva sınıfının en tabii hakkı olan yaşam hakkı dahi tehdit altına girebilmektedir. Hatta proletarya sınıfının haklarının korunması ve sosyalist devletin inşası için hukuk sistemi ile proletarya diktatörlüğü bile meşru bir zemine oturtulmaya çalışılmaktadır.

Belirtilen bu durumlardan kaynaklı olarak da, hukuksal düzenlemelerde belirleyici unsurun devlet sistemi olduğunu ifade edebilmek mümkündür. Peki, hukuku, devletin baskı ve meşruiyet aracı olarak tanımlıyorsak adalete hangi araç ve yöntem ile erişeceğiz?

Adalet zerine

Arapça asıllı olan “adalet” sözcüğü, Türk Dil Kurumu sözlüğünde, “Yasalarla sahip olunan hakların herkes tarafından kullanılmasının sağlanması, tre” şeklinde tanımlanmaktadır. Tanımda geçen yasa sözcüğü ise devletin hukuk sistemini ifade etmektedir. Buradan

yola çıkıldığında, devletin hukuk sisteminde güvence altına alınan bireysel hakların herkes tarafından kullanılmasını sağlamaya yönelik her türlü eylem ve davranışın adaleti sağladığı sonucuna varılmaktadır. Ancak yukarıda da ifade ettiğimiz gibi, devletin hukuk sistemi, referans aldığı ideolojik kaynaklara bağlı olarak farklılıklar içerdiğinden, TDK'daki mevcut tanım bizleri “kimin adaleti?” sorusuna götürmektedir.

Bireyin özel mülkiyetini korumaya ve devletin serbest piyasaya müdahalesini önlemeye yönelik yasal düzenlemeler yapan liberal hukuk sistemi veya proletarya sınıfının üretim araçları üzerinde kamusal mülkiyetini sağlamaya, ekonomik eşitliği oluşturmaya ve devletin serbest piyasaya doğrudan müdahalesinin önünü açmaya yönelik yasal düzenleme yapan sosyalist hukuk sistemi ile adaletle erişmek mümkün müdür?

TDK'deki sözlük anlamı üzerinden değerlendirildiğinde tek bir adalet sisteminin mevcut olmadığı sonucuna varılmaktadır. Adalet, iktidar sahibi olan sınıfın hukuk sistemine bağlı olarak değişkenlik gösteren bir kavram olarak tanımlanmıştır. Bu tanım üzerinden de hem ezen sınıfın hem de ezilen sınıfın farklı adalet anlayışlarının olduğunu söylemek mümkündür. Ezen sınıf yönünden pek tabii ve adil olan bir eylem ezilen sınıf yönünden adaletsiz olarak addedilebilir. Nitekim Marksist-Leninist paradigmada, sınıflar arası karşıtlıkların uyuşması ve hakların dengelenmesi mümkün görülmediğinden, sosyalist hukuk sistemi içerisinde de, hem ezen hem de ezilen sınıf için ortak bir adalet anlayışının da sağlanması mümkün görülmemektedir.

Ancak bizler adaleti mevcut tanımının dışına çıkarak, tabii hal veya komünal ahlak ruhuna uygun bir şekilde yeniden tanımlarsak ortak bir adalet anlayışı sağlanabilecektir. Adalet, sözlük anlamın aksine ölçülülüğü ve dengeyi tarif eden bir kavramdır. Bir yerde adalet kavramı tartışılıyorsa orada bir uyuşmazlığın olduğu muhakkaktır. Ve her uyuşmazlıkta menfaatleri çatışan en az iki tarafı vardır. Bu taraflar arasında denge kurulduğu zaman adalet sağlanmaktadır. Aksi durumda oluşan her karar ve o kararın bireysel ve toplumsal tezahürü tam da adaletin sözlük anlamıyla örtüşür şekilde ezenin ya da ezilenin adaletini oluşturacaktır.

Merkezine farklı hak sükülerini alan ve temel gayesi bu hak sükülerinin menfaatlerini korumak olan devletçi hukuk sistemlerinde adaletin sağlanabilmesi mümkün değildir. Gerek liberal hukuk sisteminde gerekse sosyalist hukuk sisteminde, hakkın sükesi ve hakkın sınırları farklılık oluşturduğundan söz konusu uyuşmazlık tarafları arasında dengenin sağlanabilmesi de mümkün değildir. Çünkü devlet iktidarını elinde bulunduran hâkim sınıfın kendisini diğer sınıf mensupları ile aynı statü de görüp aynı zemin üzerinde adalet arayışına girmeyeceği, uyuşmazlığı bütünüyle kendi lehine sonuçlandırmak için elindeki gücü kullanarak ya uyuşmazlığın diğer taraflarını ortadan kaldırarak ya da onları boyunduruğu altına alarak uyuşmazlığı sonlandıracağı muhakkaktır. Belirtilen bu durmalardan kaynaklı olarak da devlet kurumunun ve iktidar gücünün bulunduğu yerde adaletin sağlanması mümkün değildir. Hukuk ne kadar devletçi bir kavram

ise adalet de en az o kadar devlet dışı ve toplumsal bir kavramdır.

Devrimci Avukatlık Üzerine

Devleti hâkim sınıfın baskı aracı, hukuku ise bu sınıfın tahakküm ve meşruiyet aracı olarak tanımladığımızda, burjuva hukuk sistemi içerisinde yargının kurucu unsurlarından savunmayı temsil eden avukatın, sistem karşıtı bir devrimci olup olamayacağı noktasından tartışmayı başlatmak gerekmektedir.

Avukatı devrimci kılan tek başına yürüttüğü hukuk mücadelesinden ziyade halkla birlikte yürüttüğü hak mücadelesidir. Hak mücadelesi ise tek yönden yürütülen, tekdüze bir mücadele değildir. Hak mücadelesinde, sistemsel güçlerle, bulunduğu pozisyona uygun araçlarla mücadele eden birçok toplumsal güç bulunmaktadır. Ulusal kimlikleri ve kültürleri için mücadele eden halklar olduğu gibi, sendikal mücadele yürüten emekçiler, toplumsal cinsiyet eşitliği mücadelesi yürüten kadınlar, meslek örgütleri, siyasal kuruluşlar ve daha birçok alanda legal veya illegal yöntemlerle devrimci mücadele yürüten toplumsal gruplar ve örgütlü yapılar bulunmaktadır. Söz konusu bu kesimler tarihsel süreç içerisinde yürüttükleri mücadele ile burjuva hukuk sisteminden haklarını koparabilmeyi başarmışlardır. Örneğin, burjuva hukuk sistemi içerisinde yer alan üç temel kuşak haklara ve söz konusu bu hakların doğduğu tarihsel süreçlere bakıldığında, bu hakların arakasında yukarıda bahsi geçen toplumsal güçlerin devrimci mücadelesinin olduğu görülecektir.

Devrimci Avukat için asli ve öncelikli olan avukatlıktan öte devrimci kimlik ve bu kimliğin gerekliliğini oluşturan devrimci ahlak ve pratik olduğundan, avukatlık kimliği ikincil bir konuma düşmekte ve avukatlık mesleğinin getirdiği bilgi ve tecrübe devrimci kimliğin mücadele yöntemini oluşturmaktadır. Bu durumdan kaynaklı olarak da avukatlık mesleği mahiyeti itibari ile her ne kadar devletin hukuk sisteminin asli bir unsuru olarak değerlendirilse de, Devrimci Avukat, büyük bedeller ödenerek kazanılan hakların korunması, geliştirilmesi ve halkın devrime erişmesi için mücadele eden, kendi yasal düzenlemelerine bile uymayan burjuva yargı sistemini teşhir edip savunma kürsüsünden burjuva yargı sistemini yargılayan kişidir. Devrimci Avukat, gözaltında ve cezaevinde işkenceye, kötü muameleye uğrayan ve tecrit edilen müvekkilinin maruz kaldığı adaletsizliği dört duvar arasında bıraktırmayan, müvekkilinin dışardaki avazı olan, müvekkiline direnme gücü ve azmini veren ve burjuva hukuku ile de olsa bu durumun soruşturulması adına mücadele edip failleri teşhir eden, bu konuda kamuoyu oluşturarak siyasal iktidarı çözüme zorlayan kişidir.

Devrimci Avukat, yukarıda devlet, adalet ve hukuk başlıkları altında tartıştığımız, şiddet tekeli elinde bulunduran, adaleti sağlayacağı iddiası ile hukuksal düzenlemeler yapan sistemsel ve kurumsal güçlere karşı mücadele yürütmektedir. Devrimci Avukatın mücadele yürüttüğü sistemsel güçler nasıl ki örgütlü ve kurumsal yapılar ise, Devrimci Avukatın da yürüttüğü mücadele de, örgütlülüğü ve kurumsallığı esas alması gerekmektedir. Aksi takdirde Devrimci

Avukatın yürüttüğü bireysel faaliyetler mevcut sistemi meşrulaştırmanın ve pekiştirmenin ötesine geçemeyecektir. Devrimci eylemin amacı hukuksuzluğu ortadan kaldırmak ve burjuva adaletini sağlamak değil, sistemsel güçlere geri adı attırmak, zayıflatmak ve mücadele saflarını güçlendirerek sistemsel güçleri ortadan kaldırmaktır. Bundan kaynaklı olarak da avukatın tek başına yürütmüş olduğu hukuk mücadelesi bireyin birtakım haklar elde etmesini sağlasa dahi mevcut sistemleri ancak meşrulaştırmaya ve pekiştirmeye yarayacağından, yürütülecek mücadelenin örgütlü olması ve esas gayenin de hukuku sağlamaktan ziyade mevcut sistemi ortadan kaldırılması olmalıdır. Örgütlü yapı, mücadelenin amacını, yol ve yönetimini devrimci ahlak ile denetleyeceğinden, icra edilecek avukatlık tarzı da Devrimci Avukatlık pratiğini oluşturacaktır.

Yukarıda yaptığımız belirlemeler üzerinden Devrimci Avukat kimdir sorusu örnekleyerek neticelendirmek gerekirse;

Devrimci Avukat, Türkiye'deki siyasal yargının yargılayıcıları ve teşhircileri olan, halkalar, sınıflar, kadınlar ve tüm ötekileştirilenlerle birlikte omuz omuza sistemsel güçlerle mücadele eden ÖHD'li ve ÇHD'li ve tüm hak savunucusu avukat örgütlenmelerinde faaliyet gösteren avukatlardır.

Devrimci Avukat, yürüttüğü mücadeleden kaynaklı olarak katledilen Fuat Erdoğan, Faik Candan, Şevket Epözdemir, Murat Can ve gözaltına alınıp tutuklanan Bekir Kaya ile Sevdâ Çelik Özbingöl'dür.

Devrimci Avukat, bütün ömrünü insan hakları mücadelesine adanmış, faili meçhul cinayetlere çocukları kurban edilmiş ailelerin avukatlığını yapan, çatışmanın ortasında kalmış halkın ve halkın tarihi mirasının korunması için mücadele ederken ayakta katledilen Tahir Elçi'dir.

Devrimci Avukat, yaptıkları gözaltı takipleri, cezaevi ziyaretleri ve takip ettikleri toplumsal ve politik dosyalardan kaynaklı olarak tutuklanan Halkın Hukuk Bürosu Avukatlarıdır.

Devrimci Avukat adil yargılanma hakkı için, bedeni günbegün erimesine rağmen 215 gün boyunca ölüm orucunu sürdüren Aytaç Ünsal ve ölüm orucunun 238. gününde ölümsüzleşen Ebru Timtik'tir.

KAYNAKÇA

Savunmalar-Kendi Adımıza Asaleten Ezilenler
Yoksullar Adına Vekaleten-HHB Avukatları
Devrimci Avukatlık-Aytaç Ünsal
Komünist Manifesto- Karl Marx & Friedrich Engels
Devlet ve Devrim-V.İ. Lenin
İnsan Hakları-Liberal Açından Bir Tahlil- Vahap Coşkun
Tanrı ve Devlet- Mihail Bakunin
Siyaset Bilimi-Roskin&Cord&Medeiros&Jones

TÜRKİYE’DE YARGI VE DÖNÜŞÜMÜ

Av. Selin AKSOY DURU

Avukatlar Sendikası Başkanı

Türkiye’deki uzun süredir yaşadığımız siyasal ve toplumsal dönüşümün önemli ayaklarından biri kendisi de önemli bir dönüşüm geçiren hukuk olmuştur. Cumhuriyetin tasfiyesi ve rejimin yeniden yapılandırılması sürecinin en önemli araçlarından biri olan hukuk ile yasal düzenlemeler ihtiyaçlara göre şekillendirilirken bir yandan da yargı mensupları ihtiyaca göre hareket ettirilmiştir. Bu süreçte yargı ne yazık ki sadece bağımsız ve tarafsızlığını kaybetmemiş, aynı zamanda uluslararası sermayenin talepleriyle uyumlu bir şekilde özelleştirilerek, hukukun savunma ayağı olan avukatlık mesleği daha fazla piyasaya açılmıştır.

Yargı, bağımsızlığını zaten Anayasa referandumu ile HSK’nın yapısı değiştirilerek, yürütmeye daha da fazla bağlanarak tamamıyla yitirmiştir. HSK tarafından

yapılan hâkim ve savcı atamaları ise bir ceza uygulaması haline dönüştürülmüştür.

Çoklu baro sisteminin getirildiği ve Türkiye Barolar Birliği delegasyonun yapısının değiştirildiği Avukatlık Kanunu ile avukatlık mesleğinin kamusal niteliği ortadan kaldırılmaya çalışılmakta, yargının bağımsız kalan sacayağı savunma, etkisizleştirilmek istenmektedir. Siyasi iktidar, kendi barolarını kuracağını ilan etmiş ise de yeni adli yıla girdiğimiz bugünlerde henüz sayıların tamamlanamamış olduğunu görmekteyiz. Ancak yasanın yürürlüğe girmiş olması ve Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilmemesi halinde önümüzdeki dönem avukatlık mesleğini yapısal ve ekonomik olarak değiştiren gelişmelerin olacağından değişen tabloda savunmanın korunması için hep beraber mücadele etmemiz gereken günler bizi

beklemektedir. Halit Çelenk, Hukuksuz Demokrasi adlı kitabının içerisinde yer alan “Bağımsız Yargının Kaynakları” başlıklı yazısında şöyle diyor:

“Yargının bağımsız olması düşüncesi, temelde, yüzyıllar boyunca süregelen toplumsal gelişmelerin, devlet yönetimi alanındaki sonsuz uygulama ve deneyimlerin bir sonucu olarak ortaya çıkmıştır. Bağımsız yargı ile insan hak ve özgürlükleri ve giderek demokratik rejim arasında sıkı bir ilişki vardır. Yargının bağımsızlığı, demokratik hak ve özgürlüklerin önemli bir güvencesini oluşturmaktadır. Bu güvenceler sağlanmadan demokratik rejimin uygulanması ve işletilmesi olanaksızdır. Bağımsız yargı, günümüzde, demokrasinin “onsuz olmaz” koşulu sayılmaktadır. Bu nedendir ki 1961 Anayasasının genel gerekçesinde bu konuda şöyle denilmiştir: ‘Kazaî denetimi yapacak organların bağımsızlığı bu denetimin ciddiyet ve müessiriyetinin (etkinliğinin) şartıdır. Bu bakımdan, hâkimler ve mahkemeler üzerinde her çeşit tesirleri bertaraf edici hükümler tasarıya konulmuş, mahkemeler yürütme ve yasama organı karşısında tamamiyle bağımsız hale getirilmiş, hâkimlerin her türlü hakları teminat altına alınmış...’tır.” (sf.67-68)

Hukuk güvenliğinin, hakimlik teminatının, yargı bağımsızlığının kalmadığı, bırakın ifade özgürlüğü yaşam hakkının bile pervasızca ihlal edildiği, ülkenin rejiminin değiştirildiği seçimlerin dahi OHAL ortamında yapılabildiği bir ortamda artık yaşananların “hukuksuzluk” olarak tanımlanması yetersiz kalmaktadır.

Dolayısıyla bugün hukukun toplumda oynadığı rolün kendisinin sorun haline, hukuksuzluğun ise kendisinin iktidarın hukuku haline geldiği, toplumda adaletin gerçekleşeceğine dair inancın kalmadığı, yargıya güvenin olmadığı ve her an herşeyin olabileceğine inanılan ve ne olursa olsun “şaşırlmayan” bir dönemden geçmekteyiz.

İşbu yazının yazıldığı tarihlerde ise adil yargılanma talebi nedeniyle ölüm orucunda olan meslektaşımız Av. Ebru Timtik henüz hayatını kaybetmemiş ve hala Yargıtay’dan dosyalarına ilişkin verilecek karar bekleniyor idi. Oysa yazının tamamlanıp, baskıya verilmesi aşamasında ise meslektaşımız Av. Ebru Timtik, yalnız kendisi için değil herkes için adil yargılanma talebine aç olarak hayatını kaybetti. Kendisi ile aynı şekilde adil yargılanma talebiyle ölüm orucunda olan Av. Aytaç Ünsal ise hala kendisi ve diğer 18 meslektaşımız hakkında verilecek kararı bekliyor.

Oysa bu 18 avukat usule, yasaya ve hukuka aykırı bir yargılamanın sonucunda “mesleki faaliyetleri” nedeniyle haklarında verilen toplam 159 yıllık hapis cezası ile cezalandırılmıştır. Bu meslektaşlarımız tahliye edilmelerinin üzerinden 10 saat geçmeden yakalama kararı ile yeniden tutuklanmışlar, tahliye kararını veren hakimler bu yargılamadan alınmışlardır. Bu yukarıda bahsettiğimiz yargı alanındaki siyasallaşmanın açık bir örneğidir. Bu heyetin yerine atanan yeni heyetin mahkeme başkanı tarafından tanıklar yönlendirilmiş,

aslı dosya içerisinde yer almayan evraklar hükme esas alınmış, savunma tanıkları dinlenmemiş, savunma avukatları 2. ve 3. celselerde duruşma salonundan çıkarılmış, sanık avukatların son savunmalarını sunmalarına izin verilmemi ve deyim yerindeyse “jet hızıyla” CMK’ya aykırı onlarca örnekle mahkumiyet kararı verilmiştir. Dolayısıyla meslektaşlarımız kamuoyunda çarpıtılarak yansıtıldığı gibi terörist olmadıkları gibi terör faaliyetleri ile yargılanmamışlar, hüküm giymemişler ve haklarındaki hükümler de kesinleşmemiştir. Ve ancak yadsınamaz bir gerçek var ki, adil yargılanmamışlardır. Buna rağmen Yargıtay usule ve genel hukuk ilkelerine aykırı şekilde yargılanmış olduğu dosyayı incelememekte, Adli Tıp Kurumu’nun sağlık durumlarının hayati tehlike taşıması yönündeki raporuna rağmen tahliye kararı verilmemektedir.

Hukuksuzluğun, siyasi iktidarın hukuku haline geldiği böyle bir dönemde avukatlık mesleğinin yaşadığı dönüşüm, mesleğin kamusal niteliğine ve temsilde adalet ilkesine tamamen aykırı bir yasa ile değil, mesleğimizdeki yapısal ve niteliksel dönüşümü engelleyecek ve mesleğimizin kazanılmış haklarını korur nitelikte regülasyonlarla bertaraf edilmelidir. Avukatlık mesleğindeki bu yapısal ve ekonomik dönüşüm kendisini en çok avukatlar arasındaki ekonomik ilişkilerde; avukatların yoksullaşması ve işçileşmesinde göstermekte olup, bugün avukatların büyük bir çoğunluğu bugün artık bir başka avukatın yanında, şirketlerde ya da kurumlarda ücretli olarak çalışmakta, dolayısıyla ücreti karşılığında emeğini satmakta yani işçi avukat olarak mesleğini

sürdürmektedir.

Bir kısmı da kendi ofisini açabilmekle beraber; ekonomik ve mesleki gelişkenlik bakımından yetersiz şekilde serbest faaliyetini yürütmeye çalışmaktadır. Avukatlık hizmetinin karşılığında ekonomik çıkar sağlayanların büyük bir çoğunluğu kutuplaşmıştır. 31.12.2019 verilerine göre (TBB) Türkiye’de 127.691 avukat bulunuyor. Bu sayının son 10 yıl içerisinde ikiye katlandığı da ikinci bir gerçek. Bu avukatların üçte birinden fazlası ise başka bir avukatın yanında sigortalı olarak çalışan/ işçi avukat. Sayıların bu denli yüksek olduğu ortamda sunulan çözüm önerileri ise gerçeğin tamamını görmekten uzaktır. Hukuk fakültelerindeki eğitimin içeriği ve niteliği, kontejyan sayısının yüksekliği, akademik kadroların yeterliliği ve bugün hatta bize çok tali gibi gelse de üniversitelerin kütüphanelerinin ya da kampüslerinin yeterliliği düşünülerek, avukatlar arasındaki ekonomik eşitsizliklerin giderilebileceği ve meslek ilkelerinin uygulanacağı bir sistemin uygulanması gerekmektedir.

Hukukun piyasalaştığı, halkın adalete erişiminin büyük ölçüde azaldığı, adil yargılanmanın hiç olmadığı, avukatlar dışında yargının diğer unsurlarının siyasi iktidarının aracı haline geldiği bir ortamda, avukatın kamusal niteliğini tamamen ortadan kaldıran yasal değişikliklere tüm avukatlar olarak karşı durmalı ve örgütlenmeliyiz.

Bir rejim,

*halkın adalete inanmaz bir hale geldiği noktaya gelince
o rejim mahkum olmuştur.*

Montesquieu

YARGININ KIRIK SACAYAĞI: SAVUNMA

Av. İsmail BOZKURT

I.Giriş

Yargının herkesçe bilinen ve takdir edilen üç sacayağı vardır: İddia, karar ve savunma. Savunma sacayağı tarih boyunca; gerek erk sahipleri, gerek yönetilenler, gerek bizzat yargısal meslek icra edenler tarafından farklı bir şekilde değerlendirilmiş ve diğer sacayaklarından farklı bir muameleye tabii tutulmuştur. Savunma sacayağının temsilcisi olan avukatlar ise yargıçlar ve savcılardan farklı olarak özerk bir yapıda mesleklerini icra etmişlerdir. Yargı; tarih boyunca erk sahiplerince kontrol altına alınmaya çalışılmıştır. Karar ve iddia sacayakları bu kontrol biçiminden payını görevden alınma ve özgürlük tehditleriyle alırken; savunma, gerek tiranlığa varan otoriter ve totaliter rejimlerde gerekse de askeri yargılamada her zaman varlığını ve gücünü muhafaza edebilmiştir. Ancak savunma

sacayağının kontrol altına alınması; bu mesleği icra eden avukatlara yönelik gerek her türlü özgürlük, hayat, itibar ve geçim yönünden sindirme ile gerek aynı savunma mesleğinin yetkilerinin alınması, daraltılması veya işlevsizleştirilmesine yönelik çabalarla vücut bulmuştur. Bu aynı zamanda savunma mesleğinin erk sahipleri açısından başlı başına bir tehdit olarak görüldüğünü ortaya koyan bir durumdur.

II. Savunmanın Kısa Tarihi

Hukuku; en basit haliyle “uyulması gereken ve uyulmaması halinde bir yaptırımı olan toplumsal kurallar bütünü” şeklinde tanımlamak mümkündür. Tarih boyunca bütün iktidarlar hukuka uygun davrandıklarını söylemişler ve kendilerini hukukla meşrulaştırmışlardır. Bu yönüyle; aslında hukuk bir

iktidarı meşrulaştıran toplumsal kurallar bütünüdür. Yargı ise; hukukun yaptırım gücünü ifade eder. Savunma ise kavram olarak hukuktan daha yeni olsa da günümüzde hukuktan ayrı düşünilemeyen bir kurumdur.

Avukatlık mesleğinin en ilkel hali bilindiği kadarıyla antik Yunan'dadır. Antik Yunan'da temelleri atılmış bu mesleğin ilk modern hali ise Roma dönemindedir. Antik Yunan ve eski Roma'da avukatlık onurlu bir meslekti. Bu mesleği sadece hür ve erkek vatandaşlar yapabilir; ücret alınmazdı. Roma'nın tanınmış avukat ve şairlerinden olan Ovidius; "Güzel kadınlarının güzelliklerini satması ne kadar utanç vericiyse, bir avukatın yardımını satması o kadar utanç vericidir." sözleri bu dönemin avukatlığa bakış açısını ifade etmektedir.

Antik Yunan ve Roma döneminde parlak günlerini yaşayan avukatlık; ortaçağda gerilemeye başlamıştır. Engizisyon yargılamalarında deliller işkence yoluyla elde edilirdi. Yargıcılık ve savcılığın doğallığını kaybederek varlığını sürdürdüğü bu dönemde savunma yok sayılmış ve avukatlık bitme noktasına gelmiştir.

Rönesans ve reformla birlikte gelişen aydınlanma çağında engizisyon etkisini yitirmiş ve dogmatik kiliselerden ayrılan yargılamayla birlikte savunma tekrar önem kazanmıştır. Avukatlık mesleği bu dönemde yükselişe geçmiş ve eski saygınlığına kavuşmuştur. Bu dönemin Fransa'sında avukatlar "adaletin gezici şövalyeleri" olarak nitelendiriliyordu. Yine de Fransız

İhtilaline kadar lonca tipi örgütlenmelerden bağımsız koparamayan avukatlık; sadece belli bir kesimin elinde ayrıcalıklı bir meslek olarak kalmıştır.

Batı Avrupa'da savunma; lonca sisteminden çıkılmasıyla beraber 19. yy sonu ve 20. yy başı belli bir zümrenin ayrıcalıklı mesleği olmaktan çıkmıştır. Yine avukatlık meslek olarak toplumsal düzenin kurucu unsurları arasına bu dönemde girmiştir. Birey haklarının ön plana çıkmasıyla birlikte avukatlık da bu dönemde tam anlamıyla bağımsızlaşmaya başlamıştır.

III. İktidar – Savunma İlişkisi

"Avukatlar olmasa İtalya'yı çok daha rahat idare ederdim."

Benito Mussolini

"Hükümete dil uzatan bir avukatın dilinin kesilmesini isterim."

Napolyon Bonapart

Hukuk; toplumsal sınıfların birbirleriyle çarpışması sonucunda ortaya çıkan kamusal bir kurumdur. Bundan dolayı avukatlık mesleği bazı özel kamusal niteliklere sahip olmuştur. Bu nitelikler ise egemen güçler tarafından savunmanın her an denetlenmesi gereken bir tehdit olarak algılanmasıyla sonuçlanmıştır. Tarih boyunca hukukun tabiatı güçsüz olan sınıfın güçlü olandan korunması iken; işlevi güçlü olanın gücü oranında istismar ettiği bir kurumsal aygıt olmuştur. Kısacası bir devlet ne kadar demokratik ve tarafsız olabilirse yargısı da o kadar demokratik ve tarafsız olabilir.

Baskıcı rejimler; savunma kurumunun tam anlamıyla çöküntüye uğradığı rejimlerdir.

Engizisyon yargılamalarında adaleti sağlama değil “hakikati” itiraf ettirme gayesi baskındır. Bu yargılamaların konusu genel olarak “sapkınlık” suçlamasıdır. Yargılanan kişilerin avukat tutma hakkı olmakla birlikte avukatların dar çerçeve içerisinde savunma yapmaları ve bir süre sonra kendilerinin de sapkınlık suçuyla suçlanması bu mesleği durma noktasına getirmiştir.

1934 yılında Almanya’da Reichstag yangınının sonuçsuz kalması “gerekçesiyle” rejim tarafından Volksgerichtshof yani Halk Mahkemeleri kurulmuştur. Bu mahkemelerde sanığın davadan önce avukatla görüşme imkanı olmuyor ve sanık avukatlarının varlığı bir formaliteden öteye gidemiyordu.

24 ocak 1977’de falanjist Franco rejiminde; apostolica anti-communista üyesi rejim yanlısı bir grup, Madrid’de sendikalı işçilerin avukatlığını üstlenen bir hukuk bürosuna saldırarak 5 avukatın katletmişlerdir. Tarihte Atocha katliamı adı verilen bu olay günümüzde “Tehlikeli Avukatlar Günü” olarak anılmaktadır.

Salazar dönemi Portekiz’inde de her ne kadar anayasada tanımlanmış bir avukatlık tanımı olsa da rejim varlığını sürdürdüğü fiilen bu tanım etkisiz hale gelmiştir.

Baskıcı rejimlerden ve hukuk uygulamalarından sayfalarca bahsetmek mümkün. Ne kadar bahsedilirse

bahsedilsin değişmeyecek tek bir şey var. Her baskıcı rejimin öncelikli hedeflerinden birisi savunmadır. Yargı tarih boyunca iddia edildiğinin aksine bağımsız olamamıştır. Bağımsız sıfatını tabiatı gereği kazanabilecek tek sacayağı savunmadır. Bundan dolayıdır ki bu sacayağı; her daim kontrol altına alınacak şekilde kullanışlı bir zemine oturtulmaya çalışılmıştır.

Günümüzde ise bilhassa SSCB’nin dağılmasıyla zaferini ilan eden serbest piyasa ekonomisi etkisi altında olan savunma mesleği; “soylu” bir meslek vasfını çoktan yitirmiş ve büyük oranda ticari bir meslek olmuştur. Kapitalizm etkisi altında yetişen bir neslin para kazanma hırsıyla yapmış olduğu avukatlık faaliyeti tam da egemen sınıfların istediği gibi gücü elinde bulunduran erk sahiplerine hizmet eder hale gelmiştir. Buna karşılık sahip olduğu kamusal güçler ve mesleğin doğası, erk sahiplerinin karşısında “yargı sopası” ile terbiye edilmeye çalışılan bir bireyin en büyük destekçisi ve yerine göre kurtarıcısıdır. Bundan dolayı savunma sacayağı doğası gereği hiçbir zaman diğer sacayakları gibi kontrol altında tutulmayacak ve her zaman tehdit altında olacaktır.

IV. Ülkemizde Savunma ve Avukatlık

Ülkemizde çağdaş anlamda avukatlık mesleği cumhuriyetle beraber başlamıştır. 1924’te çıkarılan 460 sayılı Muhamat Kanunu ile avukatlık mesleği modern anlamıyla ülkemizde yer almıştır.

Asker kaçaklarını sorununa çözüm bulmak için Kurtuluş Savaşı yıllarında kurulan İstiklal Mahkemeleri

savaş sona erdikten sonra da varlığını devam ettirmiştir. Yargılamalardan çıkan “hızlı ve etkin” çözümler zamane iktidarının işini bir hayli kolaylaştırdığından dolayı bu mahkemeler genç Cumhuriyetin ilk yıllarında da varlığını sürdürmüştür. Tıpkı engizisyon mahkemeleri gibi hukuk ve adalet ilkelerinin bir hayli geri plana atıldığı bu mahkemelerde savunma yok denecek seviyelerdedir. Bilhassa toplu yargılamalarda sanıkların avukat tutma talepleri genellikle reddediliyordu. Örneğin İzmir’de suikast girişimi üzerine İstiklal Mahkemesi tarafından yürütülen yargılamalarda sanık olarak yargılanan İzmit Mebusu Şükrü Bey aleyhine yöneltilen suçlamalara karşı mahkeme heyetine bir avukat tutmak istediğini söylemiş; mahkeme başkanı Ali Bey “İstiklal Mahkemeleri, dava vekillerinin cambazlığına gelmez. Mahkememizin derecatı yoktur. Ulus karar bekliyor. Ne diyeceğiniz varsa açıkça söyleyiniz. Avukatla falan geçirecek vaktimiz yok.” diyerek bu talebi reddetmiştir.

27 Mayıs darbesi sonucu DP’lilerin yargılandığı Yassıada yargılamalarında avukatlar müvekkilleriyle özdeşleştirilmeye devam etmiştir. İstanbul Barosu bu dönem üyelerine bu yargılamalarda avukatlık yapmayı yasaklamıştır. Bununla birlikte bazı sanık avukatları müvekkilleriyle özdeşleştirilerek tutuklanmış ve kısa süreli de olsa cezaevinde kalmışlardır.

27 Mayıs darbesi sonucu hazırlanmış 1961 anayasası ile Türkiye görece özgürlük ortamına kavuşmuştur. Bunun neticesinde dünyada yükselen özgürlükçü sol akım ülkemizi de etkisi altına almış ve yükselen sol muhalefet

12 Mart muhtırası ile 12 Eylül darbesi arasındaki süreçte yüzlerce insanın yargılanması ile sonuçlanmıştır. Bu süreçte DİSK’in avukatı gözüaltına alındıktan sonra resmi kayıtlara göre “intihar etmiş”, THKO davasının avukatlarından ve idam gecesinde bulunan avukat Mükerrer ERDOĞAN “kimliği belirsiz kişilerce” evine baskın yapılarak silahlı saldırıya uğramış; eşi ile oğlu katledilerek kendisi ağır yaralanmış, kendi ifadesiyle “Aydınlık” grubu dışında bütün sol davalarını üstlenen avukat İsmail Sami ÇAKMAK sıkıyönetim polisleri tarafından evinden alınıp dövülerek ve ölü sanılarak yola atılmıştır. Bahsedilen olaylar münferit örnekler olmayıp ülkemiz erkinin savunmaya bakış açısını ve başa çıkma yönteminin özetleyen olaylardan birkaçıdır.

12 Eylül 1980 sonrası ile günümüzde ise savunmaya karşı herhangi bir yaklaşım veya tavır değişikliği olmamıştır. Kaçırılıp öldürülen avukatlar, faili meçhul cinayete kurban giden baro başkanı, savunduğu müvekkillerden veya siyasi kimliğinden ötürü zorlama; kılıf bulma arayışına bile girilmeden yapılan avukat yargılamaları ardı arkasından kesilmeden devam etmiş ve etmektedir.

V. Sonuç

Hukuk nedir? Adaletle yönelik toplumsal kurallar bütünü müdür? Yoksa bir silah mıdır? Yargının konumu bu soruya verilen cevapla doğrudan ilişkilidir. Yargı bir silah olarak kullanıldığında savunmanın bir kalkan olması kaçınılmazdır. Bu yaklaşımın doğal sonucu silahı geliştirmek ve kalkanı zayıflatmaktır.

Gerek  lkemizde gerek dünyada hukuk hiçbir zaman egemenlerin kontrolünün dışında ve aleyhinde gelişme imkanı bulamamıştır. Burjuvazinin başka sınıflarının hükmetme hakkı ve sistemin sürdürülebilir olma çabaları sonucu varlığını devam ettiren hukuk, şartlara göre esnetilme ihtimaliyle –veya başka bir ifadeyle ihlal tehdidiyle- her zaman karşı karşıyadır. Bunun önüne geçebilecek tek kurum savunmadır. Birey-birey ve birey-devlet ilişkilerinde adaletin zayıftan yana olmadığı ortadadır. Hukuk burada yurtta larca “kabul edilebilir” bir silahtan başka bir nitelik taşımamaktadır. Zayıfın bu silah karşısında sahip olduğu tek koruma ise savunma hakkıdır. Bundan dolayısı ki savunma sacaya ı kırılmış, istenilen  ekle sokulmaya çalışılmıştır. Tarih boyunca da bu teşebbüs devam edecektir.

*Adalet rahat olmalı,
yoksa terazi sallanır
ve adil bir hüküm verilemez.*

Franz Kafka - Dava

KADIN SAVUNMAN OLMAK

Av. Şirin GÜNER

Mersin Barosu Kadın Hakları Merkezi Başkanı

Hukuksal yardım talebiyle gelen kadının ;“...ben, hiç böyle bir yer olduğunu,avukatların yardım ettiğini bilmiyordum!..”diyen sesi, Baroların Kadın Hakları Merkezlerinde gönüllü çalışmanın ne kadar önemli ve elzem olduğunu gösteren nedenlerden sadece birisi idi.

Hep bir kişiye bile umut olmak çok önemli denir ya, cidden böyle. Takip ettiğimiz kadın dosyalarında bu duyguyu yoğun olarak yaşadığım bir sürü dosya oldu. Sanığın tutuklanması, indirim nedenlerinin uygulanmaması yada davanın seyrini değiştiren delillerin toplanmasındaki etkin çalışma... hep ışıktı bizlere ve mağdurlara....

Kadın avukat olarak yargılamadaki eril dille daha çok kadın cinayet dosyalarında ve istismar dosyalarında

karşı karşıya kaldık.

Mağdurlar için ciddi zorluklarla geçer yargılamalar“ kadının beyanının” esas alınması gerekirken; kimi zaman, mağdur ve sanık dışında kimsenin olmadığı bir ortamda yada bağırsa bile hiç kimsenin duyamayacağı bir yerde gerçekleşen tecavüz olayında; mağdur bağırmadığı için bu durum sanık açısından avantaj olarak alınmış ve “rıza”nın varlığı kabul edildiği olmuştur.

Ya da mağdurun gördüğü istismarla yüzleşmesi, travma ile baş etmesi ve atlatması için gereken süre iyileşme süresi göz ardı ederek; şikayet süresi dolduğundan bahisle , suçun cezasız bırakıldığı olmuştur.

Her gün gördüğü şiddeti durduracak güç ve çıkar

yolu olmayan kadına ; “...sende savcılığa, karakola başvursaydın bir kez..” denilirken suç mağduru mahkemede kendini yargılar bulduğu da olmuştur.

Yaşadığı tecavüz olayında mağdurun anlatımları arasında kopuklukları, mağdurun yaşadığı bir patolojik sorun olarak görmeyip bunu “yalan söylemek “olarak görmek adaletin önünde bir engeldir kanımca.

Yine “seven insanın ”sevdiğini öldürebileceği , zarar verebileceği gibi bir sanık savunmasının hep yargılama dinlenir olması, kadının hayatında bu öldürmeyi hak edecek bir şey vardır bakış açısıyla özel hayatın didiklenmesi ve buna izin verilmesi adaletin önünde bir engeldir.

Mağdurun olay esnasında ne giydiği, makyajlı olup olmadığı, alkol alıp almadığı , o saatte ne geziyordu! ile ilgilenen zihniyet adaleti sağlayamaz.Bu tür bir bakış açısında adaletin önünde bir engeldir. Çünkü buradaki zihniyet kadını ikinci sınıf vatandaş olarak görmekte “erkek”in izin verdiği zaman ve şekilde hayatına devam edebileceği bakış açısı ile bakmaktadır.

Mahkemeler için kaç dosyanın duruşması var iken; bizle için Leyla’nın, Cemile’nin Aslı’nın hak mücadelesi var. Faillerin hak ettiği cezayı alması, mağdurun mağduriyetine yeni mağduriyetler eklenmesin diye adalet mücadelesi var.

Faillerin “çok seviyordum” cümlesinin doğru olmadığını, kadını aslında SEVGİSİZLİĞİN öldürdüğünü biliyoruz. Kadını öldürenin erkeklik

komplekslerinin olduğunu biliyoruz.

Mahkemenin de yargılama sırasında bunu görmesini, sanıkların “takım elbiseli, kravatlı, boynunu bükük ve pişmanım” halinin ardındaki suçu işlediği halini ve duygusunu bilmesi gerekir. Çünkü o sanık , 24 saat önce “çok sevdiği” kadını bir koyunu parçalar gibi parçalamıştır.

Baroların Kadın Hakları Komisyon yada Merkezlerinin yasal kuruluş dayanağı Avukatlık Yasası ise de: mahkemeler nezdinde halen kanarya sevenler derneği gibi muamele gördüğümüz zamanlar olmadı değil. Ancak birlikte çalıştığımız adalet arayışında yanında olduğumuz insanlar için bir nebze daha iyi durumda idik ; onlar için”yardımseverdi” konumuz. Ama dava sonuçlandığında adaletin vicdanı rahatlatıldığı noktada bizler, insanların hayatlarında yeni sayfalar oluşturduğumuzda “zafer kazanmış komutanlar” dık. Sanık vekilleri bizleri şov yapmakla ilgili sansalar da işin aslı hiç öyle olmamıştır; mağdurun çıkmayan sesi yükseliyordu duruşma esnasında.

Oysaki bir avuç; hak arayan, adalet tecelli etsin diye uğraşan, kimsenin yaptığı kötülük kimsenin yanında kalmasın diyen ve aldıkları işleri geçim sağladıkları işlerden daha önemli gören gönüllü bir o kadarda mücadeleci avukatlardık.

Biraz adının da kurbanı olmuş, erkek meslektaşların uzak durması nedeniyle kadın avukatların çoğunlukta olduğu bir merkez olmuştuk.

Kadınların nasıl adı yok ise, mahkemeler nezdinde de pek baroların kadın hakların merkezlerinin yeri ve adı yok. Kadın hakları merkezi olarak katılma talebi ile yaptığımız başvurularda kimi mahkemelerce katılma talebimiz kabul edildiyse de, mahkemelerin çoğunluğu katılma taleplerimizi red etmektedir.

Ki son zamanlarda kabul eden mahkemelerde Yargıtay ve BAM ın görüşleri doğrultusunda katılma taleplerimizi bütün hızıyla red etmeye başlamışlardır.

Yasayı sadece lafzı ile yorumlamak değil ayrıca ruhu ile de yorumlamak ve anlamak lazım geldiği; bizlere hukuk fakültesinin ilk yıllarından itibaren anlatılmıştır. Ancak ne tuhaftır ki bizler halen mahkemelerde bunu anlatmaya çalışıyoruz. Kadın Hakları Merkezi olarak takip ettiğimiz davalarda verdiğimiz “davaya müdahil olarak katılma” talebimiz **suçtan direk zarar görmemiş** olmamız nedeniyle red edilirken, kimdir suçtan zarar göreni anlatmaya çalışıyoruz.

Bu suçlar direk bize karşı işlenmemiş ancak biz kadınlar yada genel anlamda yaşam hakkına insan haklarına saygı duyan , şiddetin her türlüşünün karşısında yer alan hangi insan,bu suçtan etkilenmez? Her öldürülen kadınla bir eksilmiyor muyduk? Her şiddet mağdurunun sessizce akan yaşını hissetmedik mi yanağımızda . Mağdurların çaresizliğini dibine kadar yaşamadık mı? Bize hak arayışını boynumuzun borcu diye düşündüren, suçtan zarar görmemiz değil mi?

Mağdur olayı anlatırken yaşadığımız coğrafyadaki kadınlar olarak, her an bir biçimde, mağdur olma

olasılığımızın ne kadarda yüksek olduğunu yüreğimizde hissettik. Bizler; Leyla , Güldünya , Cemile, Özgecan, Filiz, Emine, Güleda ve daha niceleri idik.

Şarkıda ki gibi;”...aç sesini, susma açık et kendini, üç maymun olma yeter ki!..” kadın hakları merkezi olarak sizinleyiz, yanınızdayız...

Haksızlık yapıp

tüm insanlarla birlikte olmaktansa,

adaletli davranıp

tek başına kalmak daha iyidir.

Gandhi

METANIN GÖLGESİNDEKİ SAVUNMA

Av. Bilgehan Taha SOLAK

“İbrâhîm

içimdeki putları devir

elindeki baltayla

kırılan putların yerine

yenilerini koyan kim?”

Asaf Halet ÇELEBİ (İbrahim)

Avukatların; hiçe sayıldıkları, gereken değeri görmedikleri yahut siyasal ya da toplumsal baskı altında kaldıkları zamanlarda sık sık atıf yaptıkları, genelde Jean-Baptiste Poquelin Molière’e atfedilen, mini bir manifesto niteliğinde olan bir söz vardır: “Görevimizi yaparken kimseye, ne müvekkile, ne hâkime, hele ne iktidara tabiyiz. Bizim aşağıımızda kişilerin varlığı iddiasında değiliz. Fakat hiçbir hiyerarşik üst de tanımıyoruz. En kідemsizin en kідemliden veya

isim yapmış olandan farkı yoktur. Avukatlar tarih boyu köle kullanmadılar ama hiçbir zaman efendileri de olmadı!”Gerçekten de tarih boyunca avukatlar her türlü haksızlığın ve adaletsizliğin karşısında durabilme erdemini göstermiş sınırlı sayıdaki meslek gruplarından birinin mensubu olmuşlardır. Ancak 21. Yüzyıl itibariyle avukatlar kendilerine bir değil birden fazla efendi edinmiş durumdalar. Biz bu yazıda, bu efendilerin en aç gözlüsü olan “Meta”ya savunmanın gönüllü köleliliğini irdeleyeceğiz.

En basit haliyle “Meta”: “mal, ticaret malı” olarak tanımlanmaktadır. Doğal olarak “mülkiyet” kavramı ile sarsılmaz bir bağı vardır. Zaten “Savunmanın” günceldeki en büyük sıkıntısı adeta bir başı mülkiyet bir başı meta olan çift başlı bir puta tapınmasından

ileri gelmektedir. Daha fazlasına sahip olabilmek için sahip olmak, daha fazla kazanabilmek için kazanmak, daha fazla çalışabilmek için çalışmak çağdaş insanı pençesine düşürdüğü gibi avukatları da pençesinde tutmaktadır. Bu durum “savunmanın” özgürlüğü karşısındaki en büyük tehdittir. Zira bireyi tehdit eden her şey, toplumdaki insanların ortalamasının aksine, bireyselleşmesini tamamlamış olduğunu umduğumuz avukatları da tehdit etmektedir. Bireyselleşme ile özgürlük arasındaki sarsılmaz bağ, “toplum” tarafından bitmek tükenmek bilmeyen taarruzlarla zayıflatılmaya çalışılır, tabiri caizse O’nun kalburundan geçemeyen fertler bireyselleşmesini tamamlayamadan, klasik tabiri ile mevcut düzenin bir çarkı haline gelirler. Çarkların kendi için dönmediği gibi o da kendisi dışında bir amaca hizmet eder. Üstelik çoğu zaman bunu kendi için yaptığı yanılsamasına kapılmış durumdadır. Bu durumu Erich FROMM şöyle özetler: *“Bireyin, ekonomik amaçların aracı olarak boyun eğmesi, sermaye birikimini ekonomik etkinliğin amacı ve hedefi haline getiren kapitalist üretim biçiminin garipliklerinden kaynaklanmaktadır. Kişi, kâr sağlamak için çalışır ama sağladığı kâr, harcanmayacak, yeni sermaye olarak yatırıma dönüşecektir; bu artan sermaye gene yatırıma dönüşerek yeni kârlar getirir, bu döngü böyle gider.”*¹ Aynı konuyla ilgili başka bir önemli tespiti ise şudur: *“Çağdaş insanın çıkarlarına hizmet ettiği, çıkarlarına uygun davrandığı ‘benlik’, toplumsal benliktir; bireyin oynaması beklenen ve temel olarak, gerçeklikte yalnızca toplumda yaşayan insanın, nesnel toplumsal*

*işlevlerinin öznel giysilere bürünmüş görüntüsünden başka bir şey olmayan rolünün oluşturduğu bir benliktir bu. Çağdaş bencillik, gerçek benliğin çarpıtulmasından doğan ve nesnesi toplumsal benlik olan oburluktur, hırsır.”*²

Çağdaş avukatların, müvekkilleri tarafından tercih edilmesinde en büyük role FROMM’un “toplumsal benlik” olarak tanımladığı itki şekil vermektedir. Ne yazık ki bireyselleşmesini büyük oranda tamamlayarak toplumdan ayrılmış, kendini yetiştirmiş, entelektüel, araştırmacı birçok avukat kendisinden daha çok metaya bir şekilde sahip olabilmış meslektaşının gücünün altında ezilmektedir. Zira toplumun algısında, daha çok metaya sahip biri daha değerli, daha başarılıdır. Çağımızda bu bakış açısı bireyler tarafından avukat seçerken kendini çok açık bir şekilde göstermektedir. Söz gelimi lüks bir otomobile sahip bir avukatın işini daha iyi yaptığı algısı toplumun büyük kesiminde kendine rahatlıkla karşılık bulabilmektedir. Çünkü O’nun “toplumsal benliğe” daha iyi hizmet ettiği, sahip olduğu meta ile rahatlıkla bireyin seçimlerini somutlaştırabilmektedir. Diğer yandan avukatın sahip olduğu entelektüel birikim, araştırmacı ruhu vb. diğerinin sahip olduğu villa, otomobil, kol saati, falanca marka deri cüzdanın yanında bir hayli soyut kalmaktadır. Mülkiyet edinme ve tüketme çılgınlığının bu kadar ayyuka çıktığı bir çağda bireyin bu bakış açısına sahip olması yadırganamaz. Ona öğretilen, her şeyi daha iyi yapabilmenin tek yolunun hemen

¹ Erich FROMM, Özgürlükten Kaçış, Say Yayınları, 3. Baskı, sayfa 126

² Erich FROMM, Özgürlükten Kaçış, Say Yayınları, 3. Baskı, sayfa 131

hemen her şeye sahip olmaktan geçtiğidir. Bu yüzden de O, eliyle tutabildiği, gözüyle görebildiği şeylerle ilgilenmektedir.

Burada haklı olarak; “Metaya sahip olan avukat, bu sahipliği bilgisiyle, entelektüel birikimiyle elde etmiş olamaz mı?” sorusu sorulabilir, hatta tarafımız özel mülkiyet düşmanı ilan edilebilir. Öncelikle belirtmem gerekir ki, kapitalist bir düzende metanın kolay bir şekilde elde edilmesinde en temel etken sermayedir. Normal şartlarda bir avukatın sermayesinin bilgisi olması beklenir. Zira Francis Bacon’ın dediği gibi “*Bilgi, güçtür.*” Avukatların yükselişinde ana etkinin bu güce ait olduğu zamanlar da olmuştur. Ancak modern çağda “bilginin” hâlâ para ettiğini düşünmek saflıktır. Artık para eden tek şey paradır. Yeni bir “1 Dolar” kazanmak ancak başka bir “1 Dolarla” mümkündür. Bilgilerini sermayeye asgari ücretle kiraya veren işçi avukatlara bakınız; size bilgileriyle bir yere gelebildikleri izlenimini veriyorlar mı? Yahut işçi avukat, patronu olan avukattan daha az şey bildiği için mi onun hizmetinde çalışmaktadır?

Bugün avukatlık mesleğini icra eden herkes bilmektedir ki, iyi görünüme sahip bir otomobil, bir müvekkilin ziyaret edilğinde önemli bir yere sahiptir. Gerçekleştirdiğiniz toplantıda hukuki bilginizden çok ipek kravatınız, seramik kayışlı kol saatiniz öne çıkabilir. Esasen burada tarafımızın daha çok eleştirdiği eşyanın kendisi ya da eşyaya sahip olmak değil, bunların kullanılış şekli ve ediniliş amacıdır. Karşınızdaki

insanın ve toplumun ekseriyetinin algısında siz bunlara, işinizde iyi olduğunuz için sahipsinizdir. Haliyle onun sorununu da rahatlıkla çözebilirsiniz. Çünkü modern çağın tek ve önemli gücüne sahipsinizdir. Belli bir süre sonra bakarsınız ki, meta edinişiniz belli bir düzenin devamının teminatı haline gelmiştir. Aracınızı daha çok iş getirmesi için ya da işinize rahat gidip gelebilmek için edirsiniz. Evinizi alışınızdaki amaç işinize dinlenmiş olarak gidebilmek içindir. Burada toplumu meydana getiren ortalama insanlar baz alınarak konuşulduğu unutulmamalıdır. Yoksa tersi düşünceler de muhakkak ki mevcuttur.

J. J. Rousseau, “*İnsanlar Arasındaki Eşitsizliğin Kaynağı*” isimli eserinde “*Bir toprak parçasının etrafını çitle çevirip, -bu, bana aittir!- diyebilen, buna inanacak kadar saf insanlar bulabilen ilk insan, uygar toplumun gerçek kurucusu oldu. Bu sınır kazıklarını söküp atacak ya da hendeği dolduracak, sonra da hem cinslerine -Bu sahtekâra kulak vermekten sakınınız! Meyvelerin herkese ait olduğunu, toprağın ise kimsenin olmadığını unutursanız, mahvolursunuz!- diye haykırarak olan kişi, insan türünü nice suçlardan, nice savaşımlardan, nice cinayetlerden, nice yoksulluklardan ve nice korkunç olaylardan esirgemiş olurdu!*” demektedir.³ Aslında kimse birinin belirlediği sınırları sorgulamaksızın kabul edecek kadar saf değildi. Muhtemeldir ki karşılarında o mülkiyet iddiasını teminat altına alan, ya da kendilerinininkini alt edecek kadar güçlü bir kaba kuvvet buldular. Bu kaba kuvvetin ise bugünkü tezahürü sermayedir. Para daha çok paranın, mülkiyet

³ J. J. Rousseau, İnsanlar Arasındaki Eşitsizliğin Kaynağı, Say Yayınları, Sayfa 133

daha çok mülkiyetin doğal ve güçlü bir teminatıdır. Bugün erişilen kapitalist düzende bir avukatın salt bilgisiyle rahatlıkla yükselebileceğini söylemekle, bir işçinin salt emeğiyle, günde 10 saat çalışarak, fabrika sahibi olabileceğini söylemek aynı şeydir.

Anlatılanların hiçbirisi tabii ki sadece avukatlara has değildir. Ancak “meta düşkünlüğü”, her türlü sömürünün ve köleliğin karşısında olduğu iddiasındaki bir meslek grubunun mensuplarından başka hiçbir meslek grubunda da bu kadar iğrendirici durmamaktadır. Düğmeli cübbeler, nice putlar önünde iliklenmektedir.

Ben Avukatım

Kaba gücün yerine merhameti, adaleti, hakkaniyeti koydum.

İnsanoğluna diğerlerinin hakkına, mülkiyetine, hürriyetine saygıyı;

Vicdan, ifade ve toplanma özgürlüğünü ben öğrettim.

Haklı davaların sözcüsü;

Yoksulun, mazlumun, dul ve yetimin savunucusuyum.

Çarşıda pazarda onuru sürdürürüm.

Halkın sevmeyişi, popüler olmayan davaların şampiyonu benim.

Zulmün, baskının, bürokrasinin düşmanıyım.

On Emre giden yolu ben hazırladım

Yunanistan'da kölelerin, Roma'da esirlerin özgürlüğü için ben savaştım.

Stamp Act'le ben mücadele ettim.

İnsan Hak ve Özgürlükleri Bildirgesi'ni ben yazdım.

Köleleri ben savundum.

Kölelik karşıtım.

Kölelikten Kurtuluş Bildirgesini yayımlayan bendim.

Her ülkede, her iklimde haini cezalandırır, masumu korur, düşeni kaldırır, adaletsizliğe ve vahşete karşı çıkarım.

Tüm savaşlarda özgürlük için savaşan bendim.

Halkın yaygarasına ve çoğunluğun despotluğuna karşı duran benim.

Adaletin gerçekleşmesini engelleyen önyargı olmasın diye zenginleri savunur;

Yoksulun tüm hak ve imtiyazları teslim edilsin diye davasında ısrar ederim.

İrk, renk, sınıf, cinsiyet ya da din ayrımı yapmaksızın insanlığın eşitliği için çalışırım.

Hilebazlıktan, dalavereden ve sahtekarlıktan nefret ederim.

Adaletten ödün vermekten ya da menfaati zıt iki müvekkile hizmet etmekten yasaklıyım.

Geçmişin muhafazakarı, bugünün liberali, geleceğin radikaliyim.

Adaleti ve hakkaniyeti gerçekleştirmek için uzlaşmaya inanırım;

Aynı nedenle şekilciliğin ve kırtasiyeciliğin Gordion düğümünü kesip atarım.

Tüm buhranlarda insanlığın lideriyim.

Dünyanın günah keçisiyim.

İnsanlığın haklarını avucumun içinde tutarım da, kendi haklarımı sağlamayı
bir türlü beceremem.

Ben öncüyüm.

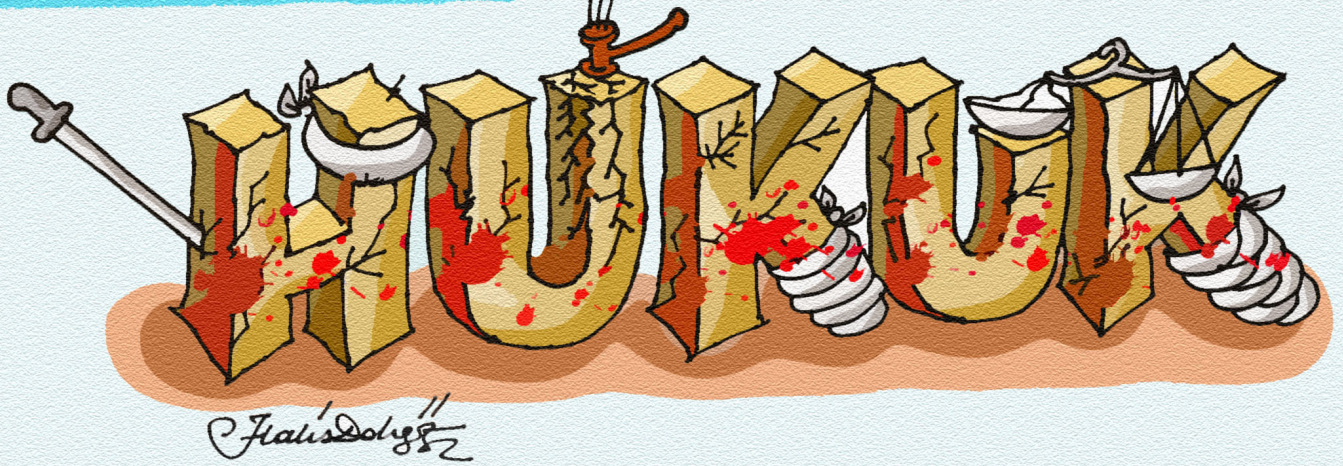
Geçmişten vazgeçecek, bugünü ve var olanı yıkmak isteyecek en son kişiyim.

Ben, adil hükümdar, dürüst yargılayıcıyım.

Mahkum etmeden önce dinler, herkes için en iyiyi araştırırım.

Ben Avukatım.

HUKUKARİKATÜR / Prof. Dr. Halis DOKGÖZ

[illegible]

